

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)
den 6 mars 2002 *

I de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99,

Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, företrätt av advokaterna A. Creus Carreras och B. Uriarte Valiente,

sökande i mål T-127/99,

Comunidad Autónoma del País Vasco,

Gasteizko Industria Lurra, SA, Vitoria (Spanien),

företrädna av advokaterna F. Pombo García, E. Garayar Gutiérrez och J. Alonso Berberena, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande i mål T-129/99,

Daewoo Electronics Manufacturing España, SA, Vitoria, företrätt av advokaterna A. Creus Carreras och B. Uriarte Valiente,

sökande i mål T-148/99,

* Rättegångsspråk: spanska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av F. Santaolalla, G. Rozet och G. Valero Jordana, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), Madrid (Spanien), företrädd av advokaterna M. Muñoz och M. Cortés Muleiro, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

och av

Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), företrätt av advokaten A. González Martínez, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient i mål T-148/99,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/718/EG av den 24 februari 1999 om statligt stöd som Spanien beviljat Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (EGT L 292, s. 1),

meddelar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili,
R.M. Moura Ramos och M. Jaeger,

justitiesekreterare: J. Plingers,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 26 juni
2001,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

Högsta stödnivå som tillåts för Baskien

- 1 Enligt den av kommissionen föreslagna spanska kartan över regionalstödsområden (EGT C 25, 1996, s. 3) är den högsta nivån för regionalt stöd i Baskien 25 procent nettobidragsekvivalenter.

Det regionala stödprogrammet Ekimen för den autonoma regionen Baskien

- 2 Genom beslut av den 12 december 1996 (SG (96) D/11028 (statligt stöd nr 529/96)), som offentliggjordes i ett meddelande (EGT C 189, 1997, s. 7), godkände kommissionen det regionala stödprogrammet Ekimen för den autonoma regionen Baskien, vilket Spanien anmält till kommissionen den 28 juni 1996 när det förelåg i förslagsform. Detta program infördes genom dekret nr 289/1996 av den 17 december 1996 (nedan kallat Ekimendekretet) och offentliggjordes i *Boletín Oficial del País Vasco* nr 246 av den 23 december 1996, s. 20138.
- 3 Detta stödprogram omfattade perioden 1996—1998. Det avsåg att gynna regional utveckling och skapandet av arbetstillfällen i den autonoma regionen Baskien (artikel 1 i Ekimendekretet). Stöd utgick i form av ett bidrag eller ett lån på förmånliga villkor för uppförandet av nya anläggningar eller utvidgning eller modernisering av befintlig infrastruktur (artikel 9 i Ekimendekretet). Som stödberättigande kostnader räknades kostnader för mark, byggnader och anläggningar (artikel 7 a i Ekimendekretet).
- 4 Särskilt industriföretag kunde vara stödberättigade (artikel 3 i Ekimendekretet). I artikel 5 i Ekimendekretet föreskrevs i detta syfte att investeringarna skulle uppfylla följande krav:

— Investeringsprojektet måste vara livskraftigt ur teknisk, ekonomisk och finansiell synvinkel, och det måste genomföras inom tre år från dagen för beviljandet.

- Investeringsbeloppet skall överstiga 360 miljoner spanska pesetas (ESP).

 - Projektet skall ge minst 30 nya arbetstillfällen.

 - Stödberättigande investeringar och skapandet av arbetstillfällen måste genomföras av samma juridiska enhet och, vad avser företag som har flera produktionscentra, av enbart ett av dessa centrum, såvitt det inte vederbörligen fastställs att det rör sig om ett enda investeringsprojekt.

 - Minst 30 procent av investeringen måste finansieras med det mottagande företagets egna medel.
- 5 Enligt artikel 10 i Ekimendekretet fick stöd som beviljats enligt detta stödprogram inte överstiga 25 procent av investeringen (se nedan punkt 112).

Gällande skatteförmåner i Territorio Histórico de Álava

- 6 Den gällande skattelagstiftningen i Baskien har tillkommit inom ramen för den finansiella överenskommelse som fastställts genom den spanska lagen nr 12/1981 av den 13 maj 1981, sedermera ändrad genom lag nr 38/1997 av den 4 augusti 1997. Enligt denna lagstiftning kan Diputación Foral de Álava under vissa förutsättningar anta den skattelagstiftning som skall tillämpas inom dess område.

- 7 Diputación Foral de Álava har i enlighet med denna ordning vidtagit olika åtgärder för skattelättnader, bland annat i form av en skattelättnad på 45 procent och en minskning av beskattningsunderlaget för bolagsskatt.

Skattelättnaden på 45 procent

- 8 Sjätte tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 22/1994 av den 20 december 1994 avseende genomförandet av Territorio Histórico de Álavas budget för år 1995 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Álava, nedan kallad BOTHA, nr 5 av den 13 januari 1995) har följande lydelse:

”För investeringar i nya materiella anläggningstillgångar överstigande 2 500 miljoner ESP som genomförs under tiden från och med den 1 januari 1995 till och med den 31 december 1995 skall enligt beslut av Diputación Foral de Álava en skattelättnad motsvarande 45 procent av det investeringsbelopp som Diputación Foral de Álava fastställer beviljas, vilken skall tillämpas på det belopp som skall erläggas i inkomstskatt.

Om skattelättnaden inte kan utnyttjas på grund av otillräckligt skattebelopp får den överföras och tas i anspråk inom högst nio år efter det år då Diputación Foral de Álava fattat sitt beslut.

I Diputación Foral de Álavas beslut skall anges de tidsfrister och restriktioner som skall gälla i det enskilda fallet.

Förmåner som beviljats med stöd av denna bestämmelse kan inte förenas med någon annan skatteförmån för samma investeringar.

Diputación Foral de Álava skall vidare fastställa investeringsprocessens varaktighet och kan medge att investeringar som genomförs i investeringsprojektets beredningsfas får inräknas i investeringsbeloppet.”

- 9 Giltigheten av denna bestämmelse förlängdes för år 1996 genom femte tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 33/1995 av den 20 december 1995 (BOTH A nr 4 av den 10 januari 1996) i dess ändrade lydelse enligt punkt 2.11 i första undantagsbestämmelsen till Norma Foral nr 24/1996 av den 5 juli 1996 (BOTH A nr 90 av den 9 augusti 1996). För år 1997 förlängdes giltigheten av denna skatteåtgärd genom sjunde tilläggsbestämmelsen i Norma Foral nr 31/1996 av den 18 december 1996 (BOTH A nr 148 av den 30 december 1996). Skattelättnaden på 45 procent av investeringsbeloppet bibehölls i ändrad form för åren 1998 och 1999 genom elfte tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 33/1997 av den 19 december 1997 (BOTH A nr 150 av den 31 december 1997) respektive sjunde tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 36/1998 av den 17 december 1998 (BOTH A nr 149 av den 30 december 1998).

Minskning av beskattningsunderlaget för bolagsskatt

- 10 I artikel 26 i den i föregående punkt nämnda Norma Foral nr 24/1996 av den 5 juli 1996 föreskrivs följande:

”1. Företag som inleder sin näringsverksamhet skall från och med det första räkenskapsår inom fyra år räknat från upptagandet av affärsverksamheten då

dess beskattningsunderlag är positivt ha rätt, under fyra på varandra följande beskattningsår, till minskning av beskattningsunderlaget med 99, 75, 50 respektive 25 procent av det positiva beskattningsunderlaget från den ekonomiska verksamheten, före utjämning av negativa beskattningsunderlag från tidigare räkenskapsår.

...

2. För att kunna komma i fråga för denna minskning skall den skattskyldige uppfylla följande krav:

- a) Det inbetalade kapitalet skall när verksamheten inleds uppgå till minst 20 miljoner ESP.
- b) ...
- c) ...
- d) Den nya verksamheten får inte tidigare, direkt eller indirekt, ha utövats under annan benämning.
- e) Den nya verksamheten skall utövas i en lokal eller anläggning där det inte förekommer någon annan, av en fysisk eller juridisk person utövad verksamhet.

- f) Företaget skall under de två första verksamhetsåren investera minst 80 miljoner ESP i materiella anläggningstillgångar. Samtliga dessa anläggningstillgångar skall avse tillgångar som skall utnyttjas i rörelsen. Tillgångarna får dock inte för användning utarrenderas eller överlåtas till tredje part. Tillgångar som förvärvats genom finansiell leasing betraktas också som investeringar i materiella anläggningstillgångar, förutsatt att företaget förbinder sig att utöva köpoptionen.
- g) Minst 10 arbetstillfällen skall skapas inom sex månader efter det att verksamheten inletts, och det genomsnittliga antalet anställda skall därefter upprätthållas på denna nivå fram till och med det räkenskapsår under vilket rätten till minskning av beskattningsunderlaget löper ut.
- h) ...
- i) Det skall finnas en verksamhetsplan för företaget omfattande minst fem år.

3. ...

4. Det lägsta investeringsbeloppet enligt punkt 2.f och det lägsta antalet tillskapade arbetstillfällen enligt punkt 2.g utesluter varje annan skatteförmån för samma investering eller skapande av arbetstillfällen.

5. Begäran om minskning av beskattningsunderlaget enligt denna artikel skall inges till skattemyndigheten som, sedan den kontrollerat att de inledningsvis

angivna villkoren är uppfyllda, i förekommande fall kommer att underrätta den sökande om att begäran preliminärt godkänts. Godkännandet skall bekräftas genom beslut av Diputación Foral de Álava.

...”

Bakgrunden till tvisten

- 11 Den 13 mars 1996 undertecknade de baskiska myndigheterna och Daewoo Electronics Co. Ltd (nedan kallat Daewoo Electronics) ett samarbetsavtal i vilket Daewoo Electronics åtog sig att anlägga en fabrik för kylskåpstillverkning i Baskien. De baskiska myndigheterna å sin sida förband sig att stödja projektet genom att bevilja bidrag.
- 12 I enlighet med detta avtal kunde ovannämnda projekt erhålla ett bidrag på upp till 25 procent av investeringarna i fasta anläggningstillgångar och etableringskostnader, samt varje annat offentligt stöd som var tillgängligt för ekonomiska aktörer som investerar i miljöskyddsprojekt, forsknings- och utvecklingsprojekt och inom energisparprogram i Baskien.
- 13 Det företag som bildades av Daewoo Electronics var skyldigt att upprätta en verksamhetsplan som skulle godkännas av de baskiska myndigheterna, vilket utgjorde ett villkor för att avtalet skulle genomföras. Denna plan, som avsåg perioden år 1996—år 2001, överlämnades till de baskiska myndigheterna i september 1996. Den omfattade investeringar på 11 835 600 000 ESP och skapandet av 745 arbetstillfällen. Försäljningen skulle påbörjas år 1997 och huvudsakligen ske på den spanska, den franska och den italienska marknaden,

och därefter år 1998 utsträckas till den tyska och den engelska marknaden. Större delen av omsättningen skulle inledningsvis härröra från den spanska marknaden. Exporten planerades att öka årligen för att efter tre till fyra år motsvara 60 procent av den totala omsättningen.

- 14 Den 7 oktober 1996 bildades Daewoo Electronics Manufacturing España SA (nedan kallat Demesa), som är ett bolag bildat enligt spansk rätt och ett hundra procentigt dotterbolag till Daewoo Electronics.

- 15 I en skrivelse av den 10 oktober 1996 riktade företaget Gasteizko Industria Lurra SA (nedan kallat Gasteizko Industria), som tillhör den offentliga sektorn, ett anbud till Demesa avseende försäljning av en tomt, på 100 000 m², som förberetts för bebyggelse i Vitoria-Gasteiz, i industriområdet i Jándiz, till ett pris om 4 125 ESP per kvadratmeter. Demesa antog anbudet i november 1996.

- 16 Under november 1996 påbörjade Demesa arbetena med uppförandet av sin fabrik för kylskåpstillverkning.

- 17 Den 24 december 1996 beslutade den baskiska regeringen att med stöd av Ekimendekretet (se ovan punkterna 2—5) bevilja Demesa ett bidrag motsvarande 25 procent bruttobidragsekvivalenter av det totala avsedda investeringsbeloppet, det vill säga 2 958 900 000 ESP.

- 18 Genom Diputación Foral de Álavas godkännande nr 737/1997 av den 21 oktober 1997 erhöll sökanden den ovan i punkterna 8 och 9 angivna skattelättnaden på 45 procent.

- 19 Den 30 december 1997, samma dag som köpekontraktet undertecknades, överförde Demesa till Gasteizko Industria den köpeskilling för tomten som hade angivits i anbudet av den 10 oktober 1996 (se ovan punkt 15).
- 20 Den 30 december 1997 registrerades köpekontraktet avseende denna tomt.

Det administrativa förfarandet

- 21 I en skrivelse av den 11 juni 1996 erhöll kommissionen ett klagomål från Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (nedan kallad ANFEL), enligt vilket Spanien hade beviljat stöd till Demesa i form av skattelättnader och undantag från skattskyldighet som överskred de högsta nivåer som är tillämpliga för regionalstöd till Baskien. Kommissionen erhöll även ett klagomål i detta avseende från conseil européen de la construction d'appareil domestiques (nedan kallad CECED) och från Associazione Nazionale Industria Elettrotecnice ed Elettroniche (ANIE).
- 22 I en skrivelse av den 26 juni 1996 riktade kommissionen en begäran om upplysningar till de spanska myndigheterna.
- 23 I en skrivelse av den 16 september 1996 överlämnade de spanska myndigheterna vissa upplysningar till kommissionen. I en skrivelse av den 11 februari 1997 skickade de baskiska myndigheterna kompletterande upplysningar till kommissionen.

- 24 I en skrivelse av den 16 december 1997 underrättade kommissionen de spanska myndigheterna om sitt beslut att bland annat

”inleda ett förfarande i enlighet med artikel 93.2 i fördraget för att pröva frågan om det stödtak på 25 procent nettobidragsekvivalenter som gäller för regionen eventuellt överskridits genom att stöd utgått till Demesa även i form av

- skatteåtgärder inom ramen för gällande skatteordning för provinsen Álava (Norma Foral nr 24/1996 av den 5 juli 1996 om företagsskatt),

- skattelättnad i form av en nedsättning med 45 procent av det belopp som slutligt skall erläggas i företagsskatt (sjätte tilläggsbestämmelsen till Norma Foral nr 22/1994 av den 20 december 1994 om genomförandet av budgeten för provinsen Álava för budgetåret 1995, vars giltighetstid förlängts enligt Norma Foral nr 33/1995 av den 20 december 1995, femte tilläggsbestämmelsen, Norma Foral nr 24/1996 av den 5 juli 1996, undantagsbestämmelse, punkt 2.11, samt Norma Foral nr 31/1996 av den 18 december 1996, sjunde tilläggsbestämmelsen),

- Demesas rätt sedan år 1996 att utan kostnad nyttja en tomt på 500 000 kvadratmeter i industriområdet Jündiz, samt ett eventuellt försäljningspris som inte ligger på marknadsnivå”.

- 25 Kommissionen anmodade berörda parter att inkomma med yttrande angående de påstådda stöden (EGT C 103, 1998, s. 3). De spanska myndigheterna yttrade sig i

skrivelser av den 23 januari och den 6 mars 1998. Kommissionen har erhållit yttranden från berörda parter och vidarebefordrat dem till de spanska myndigheterna, som lämnade synpunkter på dessa yttranden i en skrivelse till kommissionen av den 20 oktober 1998.

- 26 I en skrivelse av den 4 juni 1998 underrättade kommissionen de spanska myndigheterna om sitt beslut att utvidga det pågående förfarandet avseende de stöd som beviljats Demesa inom ramen för Ekimenprogrammet utöver de stöd som omfattas av den allmänna regeln i artikel 10.1 i Ekimendekretet om att stödnivån endast får uppgå till 10 procent av faktiska stödberättigande kostnader (se nedan punkt 112).
- 27 Kommissionen anmodade berörda parter att yttra sig i denna fråga (EGT C 266, 1998, s. 6). De spanska myndigheterna inkom med yttrande i skrivelser av den 22 och den 24 juli 1998. Kommissionen vidarebefordrade yttrandena från övriga berörda parter till de spanska myndigheterna, vilka lämnade sina synpunkter på dessa yttranden i en skrivelse av den 3 december 1998.
- 28 Två möten ägde rum i Bryssel och i Vitoria-Gasteiz den 29 oktober respektive den 15 december 1998 mellan kommissionens tjänstemän och företrädare för de baskiska myndigheterna.
- 29 Den 24 februari 1999 antog kommissionen beslut 1999/718/EG om statligt stöd som Spanien beviljat Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (EGT L 292, s. 1, nedan kallat det ifrågasatta beslutet).

30 Detta beslut innehåller särskilt följande bestämmelser:

”Artikel 1

De statliga stöd [s]om Spanien beviljat [Demesa] genom

- a) en förmån i form av uppskjutandet i nio månader av betalningen av köpeskillingen för en tomt i industriområdet Júndiz (Vitoria-Gasteiz) räknat från den tidpunkt då [Demesa] tog tomten i anspråk för att där uppföra en anläggning fram till den tidpunkt då köpeskillingen erlades,

- b) en förmån motsvarande skillnaden mellan marknadspriset och det pris som [Demesa] betalat för en tomt i industriområdet Júndiz (Vitoria-Gasteiz), beräknad till 213 960,31 euro.

- c) ett belopp motsvarande de fem procentenheter som lämnats utöver högsta tillåtna stödnivå enligt Ekimen-ordningen på 20 % av stödberättigande kostnader, varvid från dessa kostnader skall frånräknas det belopp för utrustningskostnader på 1 803 036,31 euro som nämns i den granskningsrapport som de regionala myndigheterna bifogat Spaniens skrivelse av den 24 juli 1998,

- d) beviljandet av en skattelättnad till ett belopp motsvarande 45 % av investeringskostnaden enligt beslut av [Diputación Foral de Álava] av den 21 oktober 1997 (beslut 737/1997),

- e) minskningen av beskattningsunderlaget för nyetablerade företag i enlighet med artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 [av den 5 juli 1996],

är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Spanien skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att

- a) av stödmottagaren återkräva de olagligt beviljade stöd som avses i artikel 1 a, 1 b och 1 c,

- b) återta de förmåner som de stöd som avses i artikel 1 d och 1 e givit anledning till, vilka olagligen beviljats stödmottagaren.

2. Stödet skall återkrävas enligt de förfaranden som föreskrivs i den spanska lagstiftningen. Beloppen skall återkrävas inklusive upplupen ränta från och med den dag då stödet betalades ut till stödtagaren till dess att det faktiskt återbetalats. Räntan skall beräknas enligt den referensränta som används för beräkning av bidragsekvivalenten för regionalstöd.

Artikel 3

Spanien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.”

Förfarandet

- 31 Sökandena i målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99 har väckt förevarande talan om ogiltigförklaring av den ifrågasatta rättsakten genom ansökningar för respektive mål som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 maj, den 26 maj och den 18 juni 1999.

- 32 Genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 november 1999 ansökte ANFEL om att få intervensera i målen T-127/99 och T-129/99 till stöd för kommissionens yrkanden.
- 33 Genom handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 december 1999 ansökte ANFEL och CECED om att få intervensera i mål T-148/99 till stöd för kommissionens yrkanden.
- 34 Genom beslut av ordföranden för förstainstansrättens tredje avdelning i utökad sammansättning av den 25 februari 2000 bifölls interventionsansökningarna.
- 35 ANFEL och CECED inkom med sina interventionsinlagor den 12 april 2000, och de berörda parterna i målen har inkommit med yttranden över dessa.
- 36 Genom beslut av den 5 juni 2001 förenades målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99 vad gäller det muntliga förfarandet och domen.
- 37 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet.
- 38 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 26 juni 2001.

Parternas yrkanden

39 Sökanden i mål T-127/99 har yrkat att förstainstansrätten skall

- förklara att talan kan upptas till sakprövning och är välgrundad och ogiltigförklara artikel 1 d och 1 e samt artikel 2.1 b och 2.2 i det ifrågasatta beslutet,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

40 Sökandena har i mål T-129/99 yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,

- förplikta ANFEL att ersätta rättegångskostnaderna avseende interventionsförfarandet.

41 Sökanden i mål T-148/99 har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan upptas till sakprövning och är välgrundad,

— ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

42 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har även yrkat att förstainstansrätten skall förelägga kommissionen att förete de interna handlingar som rör antagandet av det ifrågasatta beslutet. I mål T-129/99 har sökandena yrkat att samtliga handlingar från det administrativa förfarandet som berör det ifrågasatta beslutet skall företes.

43 I målen T-127/99 och T-148/99 har kommissionen yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

- 44 I mål T-129/99 har kommissionen yrkat att förstainstansrätten skall
- förklara att talan inte kan upptas till sakprövning såvitt avser artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet, och i andra hand, ogilla talan avseende denna del,

 - ogilla talan såvitt avser artikel 1 a—1 c i det ifrågasatta beslutet,

 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.
- 45 Kommissionen anser dessutom att sökandenas begäran i målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99 avseende företeendet av vissa eller samtliga handlingar skall avslås.
- 46 ANFEL, i samtliga tre mål, och CECED i mål T-148/99, har i enlighet med de preciseringar som gjorts vid förhandlingen yrkat att förstainstansrätten skall
- ogilla talan,

 - förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Huruvida delar av mål T-129/99 inte kan upptas till sakprövning

- 47 Kommissionen har gjort gällande att talan i mål T-129/99 inte kan tas upp till sakprövning i den del som avser sökandenas yrkande att artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras. Sökandena berörs nämligen inte direkt och personligen av dessa bestämmelser i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 48 Sökandena i mål T-129/99 har invänt att det ifrågasatta beslutet skall anses utgöra en odelbar enhet. Dessutom har de gjort gällande att kommissionen har behandlat stöden i form av skatteförmåner i artikel 1 d och 1 e tillsammans med stöden i artikel 1 a och 1 c som en helhet, och på denna grund kommit till slutsatsen att det totala stödbelopp som beviljats Demesa vida överstiger den högsta stödnivå som är tillåten för Baskien. Slutligen har den autonoma regionen Baskien enligt spansk rätt behörighet i de skattefrågor som berörs av artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet. Den autonoma regionen Baskien skall således anses ha rätt att väcka talan i förhållande till dessa bestämmelser i nämnda beslut.
- 49 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att det ifrågasatta beslutet inte är riktat till sökandena i mål T-129/99, det vill säga den autonoma regionen Baskien och Gasteizko Industria. Förstainstansrätten skall således undersöka huruvida dessa parter kan anses vara direkt och personligen berörda av det ifrågasatta beslutet i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.
- 50 I detta avseende bör det påpekas dels att artikel 1 a och 1 b i det ifrågasatta beslutet avser stöd som Gasteizko Industria beviljade Demesa, dels att artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet avser ett stöd som den autonoma regionen Baskien beviljade detta företag. De ifrågavarande bestämmelserna i det ifrågasatta

beslutet påverkar inte bara de åtgärder som genomförts av sökandena i mål T-129/99, utan de hindrar dessutom dessa att utöva sin behörighet på det sätt som de önskar, vilken uttryckligen tillerkänns dem enligt spansk nationell rätt (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Vlaams Gewest mot kommissionen, REG 1998, s. II-717, punkterna 29 och 30, och av den 15 juni 1999 i mål T-288/97, Regione Autonoma Friuli-Venezia Giulia mot kommissionen, REG 1999, s. II-1871, punkt 31).

- 51 Härav följer att Gasteizko Industria är direkt och personligen berört av artikel 1 a och 1 b i det ifrågasatta beslutet och att den autonoma regionen Baskien är direkt och personligen berörd av artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet.
- 52 Eftersom det handlar om en och samma talan, kan det redan konstateras att talan i mål T-129/99 kan upptas till sakprövning i den del som avser att artikel 1 a—1 c i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 24 mars 1993 i mål C-313/90, CIRFS m.fl. mot kommissionen, REG 1993, s. I-1125, punkt 31; svensk specialutgåva, volym 14, s. 83).
- 53 Beträffande de åtgärder som avses i artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet, det vill säga skattelättnaden och minskningen av beskattningsunderlaget, är det ostridigt mellan parterna att dessa åtgärder inte har vidtagits av någon av sökandena i mål T-129/99.
- 54 Sökandena i detta mål har inte desto mindre påstått att de är direkt och personligen berörda även av dessa bestämmelser i det ifrågasatta beslutet. De har i detta hänseende inledningsvis åberopat den autonoma regionen Baskiens behörighet i skattefrågor.

- 55 Förstainstansrätten anser emellertid att detta argument inte kan godtas, eftersom den autonoma regionen Baskien inte har visat att artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet har hindrat den från att utöva sin behörighet i skattefrågor på det sätt som den önskar (domen i det ovan i punkt 50 nämnda målet Vlaams Gewest mot kommissionen, punkt 29).
- 56 Sökandenas argument att det ifrågasatta beslutet inte är delbart kan inte heller godtas. Det ifrågasatta beslutet får nämligen anses utgöra en mängd beslut avseende olika stöd som beviljats samma företag av skilda offentliga organ.
- 57 I motsats till vad sökandena har påstått, har kommissionen i det ifrågasatta beslutet inte heller beaktat de påstådda stöd som avses i artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet för att bedöma om de förmåner som beviljades Demesa enligt Ekimenprogrammet översteg den högsta nivå som fastställts i beslutet av den 12 december 1996 (se ovan punkt 2). I det ifrågasatta beslutet har kommissionen för övrigt inte heller grundat sin bedömning, att de påstådda stöden som avsågs i det ifrågasatta beslutet var oförenliga med den gemensamma marknaden, på konstaterandet att samtliga olika förmåner som beviljats Demesa översteg den högsta nivå på 25 procent nettobidragsekvivalenter som fastställts för Baskien (se ovan punkt 1).
- 58 Förstainstansrätten anser således att talan i mål T-129/99 inte kan upptas till sakprövning i den del som avser att artikel 1 d och 1 e i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras, och följaktligen inte heller i den del som avser att artikel 2.1 b i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras.

Prövning i sak

- 59 Tre gemensamma grunder kan särskiljas i ansökningarna avseende förevarande talan. Den första avser att artikel 92.1 i EG-fördraget (nu artikel 87.1 EG i

ändrad lydelse) har åsidosatts. Den andra avser att principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts och den tredje avser att artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG) har åsidosatts.

- 60 I målen T-129/99 och T-148/99 har sökandena även åberopat en grund som avser att rätten till försvar har åsidosatts. Slutligen har sökandena i mål T-129/99 dessutom åberopat en grund som avser att artikel 92.3 i fördraget har åsidosatts.

I — Den första grunden som avser att artikel 92.1 i fördraget har åsidosatts

- 61 Denna grund är uppdelad på sex delgrunder. De första fem delgrunderna avser olika påstådda stöd som anges i beslutsdelen av det ifrågasatta beslutet (artikel 1 a—1 e). Den sjätte delgrunden avser den eventuella snedvridningen av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.
- 62 Förstainstansrätten anser det vara lämpligt att först pröva den delgrund som rör det påstådda inslag av stöd som avses i artikel 1 b i det ifrågasatta beslutet, innan rätten prövar rättsenligheten av de andra punkterna i artikel 1 i det ifrågasatta beslutet.

Den första delgrunden: köpeskillingen för tomten på 100 000 kvadratmeter som avses i artikel 1 b i det ifrågasatta beslutet

- 63 I det ifrågasatta beslutet bedömde kommissionen marknadsvärdet på tomten på 100 000 kvadratmeter som Gasteizko Industria sålde till Demesa till 4 481 ESP per kvadratmeter (punkt V.2.2 sista stycket i det ifrågasatta beslutet). Det rörde sig om en tomt som förberetts för bebyggelse, vilket inbegrep anslutningar för vatten, gas, elektricitet och avlopp.
- 64 Det pris på 4 481 ESP per kvadratmeter som kommissionen har tillämpat utgör det pris som anges i en rapport från Price Waterhouse från januari 1997 (punkt V.2.2 sjunde stycket i det ifrågasatta beslutet). I det ifrågasatta beslutet angavs att ”[i] detta dokument anges en enhetskostnad per kvadratmeter stadsplanelagd mark på 4 481 pesetas per kvadratmeter för tomter på 50 000 kvadratmeter belägna i samma område som Demesas tomt” (punkt III.2.1 fjärde stycket i det ifrågasatta beslutet).
- 65 Det framgår av det ifrågasatta beslutet att kommissionen mot bakgrund av tre andra rapporter hade kontrollerat att värderingen som gjordes av Price Waterhouse var tillförlitlig.
- 66 Kommissionen hänvisade inledningsvis till värderingar av den 13 januari och den 6 februari 1998 som gjorts av två fastighetsexperter, vilka ingivits av de baskiska myndigheterna under det administrativa förfarandet. I det ifrågasatta beslutet avgavs följande i detta avseende:

”I den första värderingen anges... att försäljningspriset på en stadsplanelagd tomt på mer än 10 000 kvadratmeter torde ligga mellan 4 000 och 4 500 pesetas per kvadratmeter. I den andra värderingen, som grundar sig på faktiska uppgifter,

dvs. på försäljningspriserna för liknande stadsplanelagda tomter som sålts under de närmast föregående månaderna, anges ett kvadratmeterpris på 5 000 pesetas för två tomter på ca 33 000 kvadratmeter och 50 000 kvadratmeter, tomter som alltså är väsentligt större än 10 000 kvadratmeter. Enligt den utvärderingen finns det inga referensvärden på marknaden när det gäller stadsplanelagda tomter på 100 000 kvadratmeter, och ett pris på mellan 4 000 och 4 800 pesetas per kvadratmeter sägs under dessa omständigheter förefalla rimligt med hänsyn till kostnaderna för stadsplanering av större tomter. Samtidigt framhålls den politiska karaktären hos detta slags försäljning, dvs. att den ofrånkomligen påverkas av andra än rent ekonomiska hänsynstaganden” (punkt V.2.2 femte stycket i det ifrågasatta beslutet).

- 67 Kommissionen grundade även sin bedömning på en revision av IDOM i juli 1998. I det ifrågasatta beslutet angavs att enligt denna revision ”ligger kvadratmeterpriset för en icke stadsplanelagd tomt i det aktuella området på nivån 5 000 pesetas per kvadratmeter. Det pris som Demesa betalat skulle kunna motiveras av att priset rabatterats på grund av tomtens storlek. I sina slutsatser vidhåller revisorn emellertid priset 5 000 pesetas per kvadratmeter och framhåller skillnaden mellan sin egen uppskattning och det pris på 4 125 pesetas per kvadratmeter som de regionala myndigheterna fastställt” (punkt V.2.2 sjätte stycket i det ifrågasatta beslutet).
- 68 Kommissionen ansåg att ”genomsnittet av dessa uppskattningar inte skiljer sig i någon större mån från det genomsnittliga enhetspris på 4 481 pesetas per kvadratmeter för stadsplanelagd mark som beräknades av Price Waterhouse i januari 1997 och som inbegriper kostnaderna för anslutning av vatten och avlopp, osv” (V.2.2 sjunde stycket i det ifrågasatta beslutet). Enligt kommissionen utgjorde detta pris således marknadspriset.
- 69 Kommissionen tillade att

”[e]ftersom det pris som Demesa betalade var 4 125 pesetas per kvadratmeter, fick företaget en fördel som bör beräknas som skillnaden mellan de två beloppen (356 pesetas per kvadratmeter), vilket motsvarar 213 960,31 euro (35 600 000 pesetas)” (punkt V.2.2 sista stycket i det ifrågasatta beslutet).

- 70 Med hänsyn till dessa omständigheter ansåg kommissionen i artikel 1 b i det ifrågasatta beslutet att den ”förmån motsvarande skillnaden mellan marknadspriset och det pris som [Demesa] betalat för en tomt i industriområdet Júndiz (Vitoria-Gasteiz), beräknad till 213 960,31 euro”, utgjorde statligt stöd.
- 71 Sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 har gjort gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 92.1 i fördraget genom slutsatsen att köpeskillingen på 4 125 ESP per kvadratmeter inte motsvarade marknadspriset. Sökandena har påstått att kommissionen har fastställt marknadspriset på ett godtyckligt sätt i det ifrågasatta beslutet. Enligt sökandena grundade kommissionen sin bedömning på ett pris motsvarande 4 481 ESP per kvadratmeter som fastställdes av revisionsfirman Price Waterhouse för en tomt på 50 000 kvadratmeter, trots att de rapporter från oberoende experter som ingivits till kommissionen under det administrativa förfarandet samtliga inbegrep det faktiska försäljningspriset på 4 125 ESP per kvadratmeter i den variationsbredd som angavs för marknadspriserna.
- 72 Förstainstansrätten erinrar i detta hänseende om att en offentlig myndighets försäljning av varor, såsom skedde genom Gasteizko Industria, till förmånliga villkor kan utgöra ett statligt stöd (domstolens dom av den 11 juli 1996 i mål C-39/94, SFEI m.fl., REG 1996, s. I-3547, punkt 59).
- 73 För att bedöma om Demesa i det förevarande fallet erhöll ett statligt stöd vid förvärvet av tomten på 100 000 kvadratmeter, måste det först undersökas om detta företag köpte den ifrågasatta tomten till ett pris som det inte skulle ha kunnat erhålla på normala marknadsmässiga villkor (domstolens dom av den 29 april 1999 i mål C-342/96, Spanien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2459, punkt 41, och av den 29 juni 1999 i mål C-256/97, DM Transport, REG 1999, s. I-3913, punkt 22).
- 74 Det framgår av det ifrågasatta beslutet (se ovan punkterna 63—70) att kommissionen ansåg att priset 4 481 ESP per kvadratmeter, som framfördes i rapporten från Price Waterhouse, hade avgörande betydelse. För att bedöma om

det pris som Demesa faktiskt betalade för tomten på 100 000 kvadratmeter innehöll inslag av stöd, har kommissionen jämfört försäljningspriset enbart med det pris som framgick av rapporten från Price Waterhouse. De priser som fastställdes i de tre andra rapporterna som nämns i det ifrågasatta beslutet, nämligen rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998 samt IDOM-rapporten från juli 1998, har endast använts för att kontrollera om det pris som framfördes av Price Waterhouse var tillförlitligt.

- 75 För att bedöma om artikel 1 b i det ifrågasatta beslutet är rättsenligt måste förstainstansrätten således undersöka om kommissionen rimligtvis kunde tillmäta rapporten från Price Waterhouse en sådan avgörande betydelse.
- 76 I detta hänseende konstaterar förstainstansrätten att kommissionen i det ifrågasatta beslutet angav "att två värderingar [nämligen de som gjordes den 13 januari och den 6 februari 1998] och en revision [av IDOM] *i efterhand* inte kan ge samma resultat som det man kommer fram till i en värdering *på förhand*" (punkt V.2.2 tredje stycket i det ifrågasatta beslutet).
- 77 Förstainstansrätten erinrar emellertid om att Gasteizko Industria riktade ett anbud till Demesa genom en skrivelse av den 10 oktober 1996 avseende försäljning av en tomt på 100 000 kvadratmeter i industriområdet Júndiz till ett pris om 4 125 ESP per kvadratmeter. Det framgår vidare av handlingarna att Demesa i november 1996 muntligen accepterade anbudet. Det kan således konstateras att de fyra värderingar som nämns i det ifrågasatta beslutet, värderingen från Price Waterhouse inbegripen, har gjorts efter det att överenskommelsen om köp träffades. Även om det framgår av kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader (EGT C 209, 1997, s. 3) att ett försäljningspris som motsvarar det pris som uppskattats av en oberoende expert före försäljningen inte innehåller något inslag av stöd, kunde kommissionen inte på grundval av datumet för upprättandet av rapporten från Price Waterhouse (januari 1997) rimligtvis tillmäta denna en avgörande betydelse.

- 78 Kommissionen har förklarat, efter en skriftlig fråga från förstainstansrätten, att värderingen som utfördes av Price Waterhouse, revisor i det säljande fastighetsbolaget, var den enda godtagbara värderingen, eftersom den hade utförts för att fastställa det ekonomiska värdet på det sistnämnda företagens fastighetsportfölj. Den utgjorde för övrigt den enda värdering som gjorts före det att förfarandet i enlighet med artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88.2 EG) inleddes. Dessutom har kommissionen ifrågasatt tillförlitligheten i rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998, eftersom den förstnämnda rapporten inte grundades på verkliga marknadsmässiga uppgifter och den sistnämnda rapporten innehåller en prisgranskning med värden som skruvats ned av politiska skäl.
- 79 Förstainstansrätten anser för det första att det förhållandet att värderingarna av den 13 januari och den 6 februari 1998 samt IDOM:s revision hade utförts efter det att förfarandet hade inletts inte medför, i det förevarande fallet, att rapporten från Price Waterhouse från januari 1997 kan tillmätas en avgörande betydelse. Samtliga fyra rapporter, rapporten från Price Waterhouse inbegripen, har upprättats vid en tidpunkt då kommissionen redan hade inletts en undersökning avseende påstådda stöd till Demesa. Den första begäran om upplysningar i detta ärende gjordes nämligen i juni 1996.
- 80 Vidare kan det konstateras att ingen av de fyra rapporterna som nämns i det ifrågasatta beslutet grundar sig direkt på försäljningar av tomter i storleksordningen 100 000 kvadratmeter. Såsom det har angivits i det ifrågasatta beslutet, finns det i själva verket ”inga referensvärden på marknaden när det gäller stadsplanlagda tomter på 100 000 kvadratmeter” (punkt V.2.2 femte stycket).
- 81 Inte desto mindre har de experter som upprättade rapporten av den 6 februari 1998 och IDOM:s revision ansträngt sig för att med hjälp av tillgängliga uppgifter göra en värdering av försäljningspriset för en tomt av den storleken. Rapporten av den 13 januari 1998 innehåller en allmän värdering av tomter över 100 000 kvadratmeter.

- 82 Rapporten från Price Waterhouse innehåller däremot en värdering av priset för en tomt på 55 481 kvadratmeter och tar inte hänsyn till den faktiska storleken på den tomt som Demesa köpte.
- 83 Mot denna bakgrund anser förstainstansrätten att kommissionen har handlat på ett godtyckligt sätt genom att i det ifrågasatta beslutet fastslå att endast det pris som angavs i rapporten från Price Waterhouse hade avgörande betydelse.
- 84 Det förhållandet att kommissionen har kontrollerat det pris som angavs av Price Waterhouse genom att jämföra det med medelpriset i de tre andra rapporterna, det vill säga rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998 samt IDOM:s revision, påverkar inte denna slutsats.
- 85 Kommissionen borde för det första ha undersökt om den köpeskilling som betalades av Demesa utgjorde ett marknadspris. Den borde således ha jämfört det pris som faktiskt betalades av Demesa, och inte det pris som fastställdes av Price Waterhouse, med de priser som angavs i de olika sakkunnigrapporterna som den hade tillgång till under det administrativa förfarandet i syfte att bedöma huruvida det pris som Demesa betalade skilde sig så mycket från det pris som angivits i dessa rapporter att det fanns anledning att komma till slutsatsen att det förelåg ett statligt stöd.
- 86 För det andra konstaterar förstainstansrätten att beräkningen i det ifrågasatta beslutet (punkt V.2.2 sjunde stycket) av medelvärdet av de värderingar som angavs i rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998 samt i IDOM:s revision bygger på en felaktig tolkning av dessa.

- 87 Det bör i detta hänseende påpekas att kommissionen har förklarat, efter en skriftlig fråga från förstainstansrätten, att den beräknade medelvärdet av värderingarna som angavs i det ifrågasatta beslutet (punkt V.2.2 sjunde stycket) på följande sätt:

”De lägsta priserna var...: 4 000 ESP per kvadratmeter (Firma Luis Perales, rapport av den 13 januari 1998), 4 000 ESP per kvadratmeter (Firma Juan Calvo, rapport av den 6 februari 1998) och 5 000 ESP per kvadratmeter (IDOM). Härav följer att det lägsta medelpriset var 4 333 ESP per kvadratmeter. De högsta priserna var: 4 500 ESP per kvadratmeter (Firma Luis Perales, rapport av den 13 januari 1998) och 4 800 ESP per kvadratmeter (Firma Juan Calvo, rapport av den 6 februari 1998). Härav följer således att det högsta medelpriset var 4 650 ESP per kvadratmeter. Medelpriset som följer av dessa tre värderingar är följaktligen 4 491 ESP per kvadratmeter.”

- 88 Förstainstansrätten konstaterar för det första att kommissionen grundade sig på felaktiga sakuppgifter när den ansåg att IDOM:s revision angivit det lägsta priset för den tomt som Demesa köpte till 5 000 ESP per kvadratmeter. Visserligen anges i IDOM:s revision ett pris ”omkring 5 000 ESP per kvadratmeter” (”entorno a las 5 000 pesetas”) för en tomt utan framdraget vatten och avlopp. Revisionen bekräftar emellertid även att det slutgiltiga pris som Demesa erhöll, nämligen 4 125 ESP per kvadratmeter, utgör ett marknadsmässigt pris efter att en normal rabatt har dragits av med hänsyn till tomtens betydande storlek (”el precio final obtenido por Demesa es un precio de mercado con un descuento normal, teniendo en cuenta el tamaño de la superficie comprada”). Även om det i dess slutsats på nytt anges ett pris på 5 000 ESP per kvadratmeter, fastslås det även att, enligt den kontroll som gjordes av IDOM, Demesas investering skedde till aktuellt marknadspris (”la inversión realizada por Demesa se ajusta a los precios de mercado actuales, tras las comprobaciones efectuadas por IDOM”). Det framgår således av IDOM:s revision att även om normalpriset kan anses vara 5 000 ESP per kvadratmeter, utgör det pris som Demesa betalade ett marknadsmässigt pris om man beaktar storleken på tomten.
- 89 Förstainstansrätten konstaterar för det andra att det även framgår av rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998 att priset 4 125 ESP per kvadratmeter var ett marknadsmässigt pris. I den första rapporten anges nämligen att

marknadspriset för en tomt på över 10 000 kvadratmeter ligger på mellan 4 000 och 4 500 ESP per kvadratmeter. I den andra rapporten anges ett marknadspris på mellan 4 000 och 4 800 ESP per kvadratmeter. Kommissionen har emellertid gjort en felaktig tolkning av rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998 genom att endast beräkna ett medelvärde för de värderingar som anges i de olika rapporterna. Eftersom det pris som Demesa betalade, nämligen 4 125 ESP per kvadratmeter, i samtliga fall närmar sig det lägsta värdet i den variationsbredd som anges i rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998, har kommissionen, genom att endast beräkna ett medelvärde för värderingarna, nödvändigtvis, med stöd av rapporterna av den 13 januari och den 6 februari 1998, erhållit ett marknadspris som är högre än det som Demesa betalade, trots att dessa rapporter bekräftar att 4 125 ESP per kvadratmeter är ett marknadsmissigt pris.

- 90 Mot bakgrund av ovanstående anser förstainstansrätten att kommissionen tilllämpade ett godtyckligt tillvägagångssätt i det ifrågasatta beslutet för att bedöma om priset 4 125 ESP per kvadratmeter som Demesa betalade för en tomt på 100 000 kvadratmeter innehöll inslag av statligt stöd. Dessutom grundade kommissionen sin beräkning på felaktiga sakuppgifter.
- 91 Mot denna bakgrund har kommissionen åsidosatt artikel 92.1 i fördraget genom att i det ifrågasatta beslutet fastslå att skillnaden mellan priset 4 481 ESP per kvadratmeter, som anförts av Price Waterhouse, och priset 4 125 ESP per kvadratmeter utgjorde statligt stöd.
- 92 Denna grunds första del är således välgrundad. Artikel 1 b i det ifrågasatta beslutet skall således ogiltigförklaras i målen T-129/99 och T-148/99. I dessa mål skall även artikel 2.1 a i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i den del det föreskrivs att Konungariket Spanien av Demesa skall återkräva de stöd som avses i artikel 1 b i det ifrågasatta beslutet.

Den andra delgrunden: uppskjutandet av betalningen av köpeskillingen för tomten enligt artikel 1 a i det ifrågasatta beslutet

- 93 I artikel 1 a i det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att ”en förmån i form av uppskjutandet i nio månader av betalningen av köpeskillingen för en tomt i industriområdet Júndiz (Vitoria-Gasteiz) räknat från den tidpunkt då [Demesa] tog tomten [på 100 000 kvadratmeter som det offentliga företaget Gasteizko Industria hade sålt till detsamma] i anspråk för att där uppföra en anläggning fram till den tidpunkt då köpeskillingen erlades, beräknad till 184 075,79 euro” utgjorde statligt stöd.
- 94 Eftersom beslutsdelen i en rättsakt inte kan skiljas från sin motivering, skall denna tolkas med beaktande av de skäl som föranledde att den antogs (domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95 P, TWD mot kommissionen, REG 1997, s. I-2549, punkt 21).
- 95 Det framgår av skälen i det ifrågasatta beslutet att det inslag av stöd som avses i artikel 1 a i det ifrågasatta beslutet är den förmån som Demesa åtnjöt genom utnyttjandet av en tomt på 100 000 kvadratmeter under nio månader utan vederlag, på grund av att ingåendet av köpekontraktet hade skjutits upp och således även betalningen av köpeskillingen för tomten.
- 96 Punkt V.2.1 i det ifrågasatta beslutet som hänför sig till artikel 1 a i beslutsdelen, har rubriken ”Utnyttjande utan vederlag av en tomt på 100 000 kvadratmeter”. I denna punkt förklarade kommissionen att ”[d]et har emellertid inte kunnat bevisas att Demesa haft några kostnader under perioden från... det att företaget... tog marken i anspråk för att börja uppföra sin fabrik fram till den tidpunkt då köpeskillingen faktiskt erlades” (punkt V.2.1 andra stycket). Kommissionen till-

lade att "åtminstone under tiden februari till oktober 1997 [har Demesa] förfogat över en tomt [på 100 000 kvadratmeter som det offentliga företaget Gasteizko Industria hade sålt till detsamma] för att där uppföra eller låta uppföra en fabrik utan att ha erlagt någon köpeskillning för tomten eller ha åsamkats några andra kostnader för att få utnyttja den i detta syfte" (punkt V.2.1 femte stycket). Kommissionen förklarade vidare att

"Demesa kunde utnyttja en tomt utan den ekonomiska motprestation som det säljande företaget skulle ha kunnat kräva" (punkt V.2.1 sjunde stycket).

- 97 Förstainstansrätten erinrar om att Gasteizko Industria i en skrivelse av den 10 oktober 1996 riktade ett anbud till Demesa avseende försäljning av en tomt på 100 000 kvadratmeter i industriområdet Jündiz till priset 4 125 ESP per kvadratmeter och att detta anbud muntligen accepterades av Demesa i november 1996. Den överenskomna köpeskillningen erlades den 30 december 1997, samma dag som köpekontraktet undertecknades.
- 98 I svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten har Demesa bekräftat att det påbörjade arbetena i syfte att uppföra en fabrik på den berörda tomten någon gång i början av november 1996.
- 99 Eftersom betalningen av köpeskillningen inte gjordes förrän den 30 december 1997, kunde kommissionen i det ifrågasatta beslutet med rätta konstatera att Demesa åtminstone under nio månader utnyttjade en tomt på 100 000 kvadratmeter utan vederlag.
- 100 Kommissionen kan emellertid inte av detta utnyttjande automatiskt dra slutsatsen att Gasteizko Industria har beviljat Demesa ett statligt stöd. Detta skulle endast

vara fallet om Gasteizko Industrias beteende inte motsvarade ett privat företags normala beteende (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 3 oktober 1991 i mål C-261/89, Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-4437, punkt 8).

- 101 I detta avseende har sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 hänvisat till artikel 1502 i spanska civillagen för att motivera uppskjutandet av köpekontraktets ingående och följaktligen även betalningen av köpeskillingen. Denna bestämmelse har följande lydelse:

”Om köparens besittning eller äganderätt till förvärvad egendom är oklar, eller om han har befogad anledning att befara en sådan oklarhet på grund av en klandertalan eller en talan angående in-teckning, har köparen rätt att skjuta upp betalningen av köpeskillingen till dess att säljaren har fått oklarheten, eller den befarade oklarheten, att upphöra...”.

- 102 Sökandena har hävdade att villkoren för att tillämpa artikel 1502 i den spanska civillagen var uppfyllda i det förevarande fallet. Gasteizko Industria var för det första tvunget att stycka av en tomt på 100 000 kvadratmeter från två större lantegendomar. För det andra krävde en grupp lantbrukare att ett muntligt avtal som ingåtts med Gasteizko Industria skulle tillämpas, vilket gav dem rätt att bruka marken. Dessa lantbrukare väckte talan vid domstolen i Vitoria-Gasteiz, och det förfarandet avslutades först den 4 november 1997. Den förmån som bestod i att tomten utnyttjades innan köpeskillingen hade betalats kan inte anses utgöra statligt stöd, eftersom den är en följd av tillämpningen av allmänna bestämmelser i den spanska civilrättsordningen.

- 103 Kommissionen har besvarat dessa argument, vilka även framfördes av de baskiska myndigheterna under det administrativa förfarandet, genom att i det ifrågasatta beslutet förklara att ”[d]et har emellertid inte kunnat bevisas att Demesa haft några kostnader under perioden från och med det att företaget... tog marken i anspråk för att börja uppföra sin fabrik fram till den tidpunkt då köpeskillingen faktiskt erlades” (punkt V.2.1 andra stycket, se även punkt V.2.1 sjunde stycket).

- 104 Det framgår således att kommissionen drog slutsatsen av sitt konstaterande att Demesa utan kostnad hade utnyttjat en tomt på 100 000 kvadratmeter under nio månader att det var fråga om statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget, utan att pröva huruvida Gasteizko Industrias beteende motsvarade en privat aktörs beteende.
- 105 De förklaringar som anfördes under det administrativa förfarandet, beträffande skälen till att ingåendet av köpekontraktet och betalningen av köpeskillingen skjöts upp till och med den 30 december 1997, borde ha lett kommissionen till att undersöka om en privat aktör hade kunnat kräva ersättning för den tid tomten utnyttjades före betalningen av densamma.
- 106 Eftersom en sådan prövning inte har gjorts, konstaterar förstainstansrätten att kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt har visat att Demesa erhöll ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget till följd av att det utnyttjade en tomt på 100 000 kvadratmeter utan kostnad innan köpeskillingen erlades den 30 december 1997.
- 107 Härav följer att den andra delgrunden är välgrundad.
- 108 Mot denna bakgrund skall artikel 1 a i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i målen T-129/99 och T-148/99. I dessa mål skall även artikel 2.1 a i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i den del det föreskrivs att Konungariket

Spanien av Demesa skall återkräva de stöd som avses i artikel 1 a i det ifrågasatta beslutet.

Den tredje delgrunden: överskridande av den högsta tillåtna stödnivån enligt Ekimendekretet som avses i artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet

- 109 I artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet har kommissionen förklarat att "[det] belopp motsvarande de fem procentenheter som lämnats utöver högsta tillåtna stödnivå enligt Ekimen-ordningen på 20 procent av stödberättigande kostnader, varvid från dessa kostnader skall frånräknas det belopp för utrustningskostnader på 1 803 036,31 euro som nämns i den granskningsrapport som de regionala myndigheterna bifogat Spaniens skrivelse av den 24 juli 1998," utgör ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.
- 110 De argument som sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 har åberopat hänför sig dels till den högsta tillåtna stödnivån enligt Ekimenordningen, dels till att undantag får göras för kostnaden för viss utrustning från stödberättigande kostnader enligt stödprogrammet Ekimen.

A. Högsta tillåtna stödnivå enligt Ekimenprogrammet

- 111 Genom beslut av regeringen i den autonoma regionen Baskien av den 24 december 1996 beviljades Demesa inom ramen för Ekimenprogrammet ett stöd motsvarande 25 procent av investeringarna i fasta anläggningstillgångar.

112 Vid denna tidpunkt hade artikel 10 i Ekimendekretet följande lydelse:

”Stöd som beviljats såsom icke återbetalningspliktiga stöd, vilka inte får överskrida 25 procent av den tillåtna investeringen, får beviljas i enlighet med följande kriterier:

1. Som allmän regel skall gälla att bidrag skall beviljas på 10 procent av det investeringsbelopp som bedöms som stödberättigande.
2. Ytterligare 5 procent skall beviljas om det är fråga om ett strategiskt projekt eller ett investeringsprojekt som medför att ett betydande antal arbetstillfällen skapas. I det senare fallet gäller att minst 50 arbetstillfällen skall skapas och att investeringen skall uppgå till minst 750 miljoner [ESP].
3. Stöd på ytterligare 5 procent beräknat på grundval av de investeringskostnader som bedöms som stödberättigande skall beviljas företag som genomför sitt projekt i ett prioriterat område enligt artikel 4 i detta dekret.
4. Ytterligare upp till 5 procentenheter kan beviljas enligt följande kriterier:

— Projektets grad av integration i industrisektorn i Baskien.

— Projektets tillhörighet inom en strategisk sektor i Baskien.

— Projektets sysselsättningskapande effekter.”

- 113 I beslutet av den 12 december 1996, enligt vilket stödlagen i Ekimenprogrammet godkändes (se ovan punkt 2), har kommissionen anfört följande:

”Kommissionen konstaterar att det icke återbetalningspliktiga stödet, som inte får överstiga 25 procent bruttobidragsekvivalenter, kommer att beviljas enligt följande: a) En generell del på 10 procent, b) ytterligare 5 procent för strategiska projekt och projekt som skapar sysselsättning, c) ytterligare 5 procent för projekt belägna i prioriterade områden samt d) ytterligare 5 procent för projekt som ger ett betydande bidrag till regional utveckling och skapandet av sysselsättning.”

- 114 I det ifrågasatta beslutet hävdade kommissionen att bidraget motsvarande 25 procent av investeringskostnaden för fasta anläggningstillgångar som beviljats Demesa i enlighet med Ekimendekretet inte uppfyllde villkoren i Ekimenprogrammet enligt dess godkända lydelse. Kommissionen har förklarat att ”[e]n korrekt tillämpning av Ekimenprogrammet skulle i det här fallet enligt kommissionens mening ha inneburit att företaget hade beviljats ett icke återbetalningspliktigt stöd på högst 20 procent bruttobidragsekvivalenter beräknat på grundval av totala stödberättigande kostnader” (punkt V.2.3 tredje stycket i det ifrågasatta beslutet). Kommissionen ansåg nämligen ”att Demesas investeringsprojekt uppfyller kriteriet i artikel 10.1 (generellt stöd på 10 procent) och kriteriet i artikel 10.4 (ytterligare 5 procent) i dekretet” (punkt V.2.3 åttonde stycket i det

ifrågasatta beslutet). I gengäld ansågs kriteriet i artikel 10.3 i Ekimendekretet inte vara uppfyllt eftersom "Vitoria-Gasteiz, den kommun i vilken Demesa genomför sin investering, inte är ett 'prioriterat område' enligt Ekimenprogrammet" (punkt V.2.3 nionde stycket i det ifrågasatta beslutet). Slutligen anfördes att "[v]ad så gäller kriteriet i artikel 10.2 i dekretet anser kommissionen att beviljandet av stöd med 5 + 5 procent på grundval av denna artikel utgör en felaktig tillämpning av Ekimenordningen i den utformning denna godkändes av kommissionen genom [beslutet av den 12 december 1996]" (punkt V.2.3 tionde stycket i det ifrågasatta beslutet). Ett projekt kan således inte erhålla två omgångar stöd med ytterligare 5 procent på grund av att det utgör ett "strategiskt projekt" och "projekt som medför att ett betydande antal arbetstillfällen skapas". Enligt kommissionen medför en tillämpning av artikel 10.2 i Ekimendekretet att enbart ett tillägg med 5 procent får göras.

- 115 Sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 har gjort gällande att Demesa hade rätt att ta emot bidrag med 25 procent bruttobidragsekvivalenter av de stöd som den baskiska regeringen beviljat enligt följande: 10 procent enligt artikel 10.1 i Ekimendekretet, 5 procent såsom strategiskt projekt och 5 procent såsom sysselsättningsskapande projekt i enlighet med artikel 10.2, 5 procent i enlighet med de kriterier som uppställs i artikel 10.4. Enligt artikel 10.2 i Ekimendekretet hade Demesa således rätt till två tillägg på 5 procent av stödet, det ena på grund av att investeringen var ett strategiskt projekt och det andra på grund av att det var ett projekt som medförde att ett betydande antal arbetstillfällen skapades, det vill säga ett projekt som medförde att minst 50 arbetstillfällen skulle skapas och att investeringen skulle uppgå till minst 750 miljoner ESP. I beslutet av den 12 december 1996 om godkännande av Ekimenprogrammet, konstaterade kommissionen felaktigt att artikel 10.2 i Ekimendekretet tillåter ett tillägg på 5 procent för strategiska projekt "eller" projekt som skapar sysselsättning.
- 116 Sökandena har gjort gällande att kommissionen har gjort ett skrivfel i beslutet av den 12 december 1996 om godkännande av Ekimenordningen. Kommissionen godkände ordningen i det skick som den anmäldes. Under alla omständigheter har kommissionen inte behörighet att ensidigt ändra en anmäld stödordning. Om Ekimenprogrammet innebar problem för kommissionen borde den ha inlett ett undersökningsförfarande i enlighet med artikel 93.2 i fördraget och föreskrivit villkor för dess godkännande, vilket den emellertid inte gjorde.

- 117 Förstainstansrätten konstaterar för det första att det är ostridigt mellan parterna att Demesa erhöll ett bidrag på 25 procent bruttobidragsekvivalenter i enlighet med Ekimenprogrammet, det vill säga 10 procent enligt artikel 10.1 i dekretet, två gånger 5 procent enligt artikel 10.2 i dekretet och 5 procent enligt artikel 10.4 i dekretet. I det ifrågasatta beslutet godtog emellertid inte kommissionen att artikel 10.2 i dekretet tillämpades två gånger.
- 118 Förstainstansrätten konstaterar vidare att enligt artikel 10.2 i Ekimendekretet tillåts enbart ett enda tillägg med 5 procent av det bidrag som ett investeringsprojekt kan erhålla i enlighet med den ifrågavarande stödordningen.
- 119 I detta hänseende bör det påpekas att artikel 10 i Ekimendekretet, i vilken principen om ett högsta bidrag på 25 procent föreskrivs, innehåller fyra punkter. Den första punkten anger ett bidrag på 10 procent och de tre andra anger var och en ett tillägg med 5 procent (se ovan punkt 112). För att det högsta bidragsbeloppet inte skall överskridas, medger punkterna 2—4 i artikel 10, i respektive fall, enbart ett enda tillägg med 5 procent.
- 120 Dessutom kan det konstateras att den baskiska regeringen har förklarat i yttrandena som har ingivits till kommissionen genom Spaniens ständiga representation den 23 januari 1998 att ett investeringsprojekt som uppfyller alla kriterier som avses i artikel 10.1, 10.2 och 10.3 i Ekimendekretet måste erhålla ett bruttobidrag på 20 procent. Om den tolkning av artikel 10.2 i Ekimendekretet som framförts av sökandena var riktig, borde ett projekt som uppfyller alla kriterier i artikel 10.1—10.3 erhålla ett bruttobidrag på 25 procent, vilket har motsagts ovan.
- 121 Eftersom artikel 10.2 i Ekimendekretet enbart tillåter ett enda tillägg med 5 procent av bidraget, innebär den tolkning som kommissionen givit denna bestämmelse i beslutet av den 12 december 1996 ("ytterligare 5 procent för

strategiska projekt *eller* projekt som skapar sysselsättning” (förstainstansrättens kursivering)) och i det ifrågasatta beslutet en korrekt tolkning av denna bestämmelse.

- 122 Följaktligen var Demesas investeringsprojekt berättigat till endast ett ytterligare stöd på 5 procent i enlighet med artikel 10.2 i Ekimendekretet, i den lydelse som godkänts av kommissionen i beslutet av den 12 december 1996.
- 123 Sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 har vidare gjort gällande att den autonoma regionen Baskien är den enda myndighet som kan göra en giltig tolkning av sina egna författningar.
- 124 Detta argument kan inte godtas. Kommissionen är nämligen ensam behörig att godkänna statliga stöd som omfattas av artikel 92.1 i fördraget. Eftersom statliga stöd i princip är förbjudna enligt denna bestämmelse, är en nationell lagstiftning som innehåller stödsinslag endast rättsenlig i den utsträckning stödsinslagen har godkänts av kommissionen. Det framgår emellertid av beslutet av den 12 december 1996 (se ovan punkt 113) att den tolkning som den autonoma regionen Baskien har gjort av artikel 10.2 i Ekimendekretet inte omfattas av det godkännande som lämnades i det beslutet. Det framgår dessutom av ovanstående bedömning att kommissionens tolkning av Ekimendekretet i beslutet av den 12 december 1996 och i det ifrågasatta beslutet står i fullkomlig överensstämmelse med Ekimendekretets lydelse och anda.
- 125 Slutligen har sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 gjort gällande att kommissionen i juli 1999 godkände det nya Ekimendekretet (dekret nr 241/1999 av den 8 juni 1999 om ändring av Ekimenprogrammet för finansiellt stöd till produktiva industriinvesteringar som skapar sysselsättning), i vilket föreskrivs att

för ”strategiska projekt och investeringsprojekt som ger ett betydande bidrag till skapandet av sysselsättning och som, åtminstone, skapar 50 arbetstillfällen och innebär investeringar på 750 miljoner ESP, sker ett tillägg med 5 procent i vart och ett av fallen till ovannämnda procentsats”.

- 126 Detta argument är emellertid inte relevant för bedömningen av det ifrågasatta beslutets rättsenlighet, eftersom kommissionens godkännande i juli 1999 lämnades efter att det ifrågasatta beslutet hade antagits och dessutom avser ny lagstiftning (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 12 december 2000 i mål T-296/97, Alitalia mot kommissionen, REG 2000, s. II-3871, punkt 86).
- 127 Av det ovan anförda framgår att kommissionen i det ifrågasatta beslutet med rätta kunnat fastslå att det högsta tillåtna bidraget i enlighet med Ekimenordningen — i den lydelse som godkänts genom beslutet av den 12 december 1996 — är 20 procent bruttobidragsekvivalenter. Kommissionen har således riktigt ansett att bidraget, som Demesa erhöll och som översteg den tillåtna gränsen med 5 procent, utgjorde ett nytt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget (punkt V.2.3 fjortonde stycket i det ifrågasatta beslutet).
- 128 Anmärkningen avseende den högsta tillåtna stödnivån enligt Ekimenprogrammet kan således inte godtas.

B. Stödberättigande kostnader enligt Ekimenprogrammet

- 129 I det ifrågasatta beslutet konstaterade kommissionen följande: ”Enligt artikel 7 i [Ekimendekretet är] anläggningstillgångar som överlåtits till tredje part inte stödberättigande. Det framgår emellertid av granskningsrapporten [som presen-

terats av den baskiska regeringen] att en del av de anläggningstillgångar som Demesa förvärvat (för ett belopp av 300 miljoner ESP, motsvarande 1 803 036,31 euro) har installerats hos tredje part. Denna utrustning är således inte stödberättigande enligt Ekimenordningen, och finansieringen av den utgör likaså ett stöd enligt artikel 92.1 i fördraget” (punkt V.2.3 sista stycket).

- 130 Sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 har påpekat att artikel 7 i Ekimendekretet inte förbjuder att bidrag erhålls för tillgångar som överlåtits till tredje man, utan endast anger följande: ”d) i allmänhet [kan endast tillgångar som] inte har överlåtits till tredje man, med eller utan vederlag, [erhålla bidrag]”. Under alla omständigheter hade tillverkningsutrustningen (gjut- och stansmaskiner) som av kommissionen värderats till 300 miljoner ESP (1 803 036,31 euro) i punkt V.2.3 sista stycket i det ifrågasatta beslutet, deponerats hos fyra bolag som av effektivitetsskäl hade anlitats av sökanden för att tillverka en del av slutprodukten. Äganderätten till dessa tillgångar tillkom uteslutande Demesa och användningen av dessa tillgångar var enbart avsedd för Demesas räkning. Dessa tillgångar hade således inte ”överlåtits”.
- 131 Förstainstansrätten konstaterar inledningsvis att beslutet av den 12 december 1996, enligt vilket Ekimenprogrammet godkändes (se ovan punkt 2), inte innehåller någon specifik hänvisning till artikel 7 d i Ekimendekretet.
- 132 Det är ostridigt mellan parterna att denna bestämmelse, som inte automatiskt utesluter att bidrag erhålls för tillgångar som överlåtits till tredje man, skall tolkas på så sätt att den avser att undvika missbruk. Artikel 7 d i Ekimendekretet avser nämligen att hindra att stöd som har beviljats företag i enlighet med Ekimendekretet överförs till företag som inte uppfyller villkoren i nämnda dekret. En sådan risk för missbruk föreligger inte endast när ett företag som har erhållit ett bidrag i enlighet med Ekimendekretet överlåter äganderätten till en vara där

anskaffningskostnaden har beaktats för att fastställa det totala stödbeloppet, utan även när tillgången i fråga på fördelaktiga villkor har ställts till ett annat företags förfogande. Ur ekonomisk synvinkel är det nämligen inte överföringens rättsliga form som är avgörande för bedömningen av huruvida ett stödsinslag har överfört från ett företag till ett annat.

- 133 Med hänsyn till ändamålet med artikel 7 d i Ekimendekretet anser emellertid förstainstansrätten att vid frånvaro av en risk för missbruk som har samband med överföringen av det ifrågasatt stödet, förblir anskaffningskostnaden för tillgångarna, även om de vid ett senare tillfälle "överlåtits", stödberättigande kostnader i enlighet med Ekimenprogrammet för regionalstöd, i den lydelse som godkänts av kommissionen den 12 december 1996 (se ovan punkt 2).
- 134 Det måste således prövas huruvida kommissionen i det ifrågasatta beslutet i tillräcklig mån har visat att den otvistiga överföringen av vissa tillgångar till fyra bolag i det förevarande fallet utgjorde en risk för missbruk som har samband med överföringen av stödsinslagen.
- 135 I detta hänseende konstaterar förstainstansrätten att kommissionen i det ifrågasatta beslutet inte har gjort någon bedömning i syfte att utreda om överföringen av vissa tillgångar, för vilka Demesa hade erhållit stöd i enlighet med Ekimenprogrammet, innebar en fördel för de fyra bolagen i fråga som de inte skulle ha erhållit under normala marknadsmässiga villkor (se, för ett liknande resonemang, domarna i det ovan i punkt 72 nämnda målet SFEI m.fl., punkt 60, och det ovan i punkt 73 nämnda målet Spanien mot kommissionen, punkt 41).
- 136 Dessutom kan det konstateras att kommissionen under det administrativa förfarandet aldrig undersökte denna punkt. I meddelandet avseende förevarande mål, som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 25 augusti 1998 (C 266, s. 6), antydde kommissionen inte ens att den hade för avsikt att inte beakta vissa kostnader avseende tillgångar som överlåtits till tredje man såsom stödberättigande.

- 137 Vid frånvaro av någon bevisning om risken för missbruk som har samband med överföringen av stödsinslag, anser förstainstansrätten att kommissionen inte har visat att de tillgångar som "överlåtits" till tredje man och som värderats till 1 803 036,31 euro inte kunde utgöra grund för att erhålla stöd enligt Ekimendekretet. Följaktligen har kommissionen åsidosatt artikel 92.1 i fördraget genom att anse att det stöd som Demesa erhöll för att finansiera anskaffningen av tillgångarna i fråga utgjorde ett nytt stöd som inte omfattades av beslutet av den 12 december 1996 enligt vilket Ekimendekretet godkändes.
- 138 Mot denna bakgrund skall i målen T-129/99 och T-148/99 artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i den del utrustningen som värderats till 1 803 036,31 euro inte ansågs ingå i de stödberättigande kostnaderna enligt stödordningen Ekimen. I dessa mål skall även artikel 2.1 a i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i den del det föreskrivs att Konungariket Spanien av Demesa skall återkräva de stöd som det företaget erhöll i enlighet med Ekimendekretet för finansiering av tillgångar värderade till 1 803 036,31 euro, vilka "överlåtits" till tredje man.

Den fjärde delgrunden: skattelättnaden som avses i artikel 1 d i det ifrågasatta beslutet

- 139 I artikel 1 d i det ifrågasatta beslutet har kommissionen ansett att "beviljandet av en skattelättnad till ett belopp motsvarande 45 procent av investeringskostnaden enligt beslut av Álavas provinsregering av den 21 oktober 1997 (beslut 737/1997 [av den 21 oktober 1997])" utgjorde ett statligt stöd.
- 140 Under denna delgrund har sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 inledningsvis åberopat Territorio Histórico de Álavas historiska rättigheter på skatteområdet. De har vidare ifrågasatt huruvida skatteåtgärden i fråga har specifik karaktär. Sökandena har påstått att sjätte tilläggsbestämmelsen i Norma

Foral nr 22/1994 av den 20 december 1994, vilken Diputación Foral har tilllämpat, utgör en allmän skatteåtgärd som gynnar samtliga skattskyldiga som gör investeringar på 2,5 miljarder ESP på samma sätt. Dessa sökande har vidare påpekat att skatteåtgärden, även om den skulle anses ha specifik karaktär, var motiverad med hänsyn till det berörda skattesystemets art och systematik. Slutligen har de hävdade att skatteåtgärden, för det fall den skulle anses utgöra ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget, skall anses vara ett befintligt stöd.

Territorio Histórico de Álavas historiska rättigheter på skatteområdet

- 141 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har gjort gällande att kommissionen vid sin bedömning av skattelättnaden mot bakgrund av artikel 92.1 i fördraget inte beaktade Territorio Histórico de Álavas historiska rättigheter på skatteområdet. Sökandena har erinrat om att Territorio Histórico de Álava i detta avseende sedan flera hundra år tillbaka har en självständig beskattningsrätt som erkänns och skyddas i Spaniens konstitution.
- 142 Förstainstansrätten erinrar om att den omständigheten att skattelättnaden i det förevarande fallet har beviljats i enlighet med en lagstiftning som antagits av Territorio Histórico de Álava, och inte av spanska staten, saknar betydelse för tillämpningen av artikel 92.1 i fördraget. Denna bestämmelse, i vilken anges att stöd som beviljas av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är", avser nämligen varje stöd som finansieras med offentliga medel. Härav följer att åtgärder som vidtas av inomstatliga organ (decentraliserade, federerade, regionala eller andra) i medlemsstaterna, oberoende av deras rättsliga ställning och beteckning, omfattas, på samma sätt som åtgärder som vidtagits av en federal eller central regering, av tillämpningsområdet för artikel 92.1 i fördraget, under förutsättning att villkoren i den bestämmelsen är uppfyllda (domstolens dom av den 14 oktober 1987 i mål 248/84, Tyskland mot kommissionen, REG 1987, s. 4013, punkt 17).

- 143 Sökandenas argument angående Territorio Histórico de Álavas historiska rättigheter på skatteområdet är således inte av sådan karaktär att de kan påverka det ifrågasatta beslutets rättsenlighet.

Skattelättnadens specifika karaktär

— Inledande anmärkningar

- 144 Förstainstansrätten erinrar om att det enligt artikel 92.1 i fördraget krävs att en åtgärd gynnar "vissa företag eller viss produktion" för att den skall anses utgöra statligt stöd. En statlig åtgärds specifika eller selektiva karaktär utgör således ett av kännetecknen för begreppet statligt stöd (domstolens dom av den 1 december 1998 i mål C-200/97, Ecotrade, REG 1998, s. I-7907, punkt 40, och förstainstansrättens dom av den 29 september 2000 i mål T-55/99, CETM mot kommissionen, REG 2000, s. II-3207, punkt 39).
- 145 I det ifrågasatta beslutet (punkt V.2.4.1) angav kommissionen emellertid att den specifika karaktären hos Norma Foral nr 22/1994 om införandet av en skattelättnad med 45 procent av investeringsbeloppet framgår av fyra omständigheter, nämligen Diputación Forals utrymme för skönsmässig bedömning "när det gällde att fastställa vilka investeringar i materiella anläggningstillgångar över 2 500 miljoner ESP som skulle få omfattas av skattelättnaden, vilken del av dessa investeringar som nedsättningen på 45 procent skulle tillämpas på och vilka tidsfrister och maximigränser som skulle tillämpas i det enskilda fallet" (punkt V.2.4.1 fjortonde stycket), det minsta investeringsbeloppet (2 500 miljoner ESP) som i praktiken begränsar tillämpligheten av skattelättnaden till större investerare utan att denna begränsning är motiverad med hänvisning till arten eller funktionen hos det skattesystem från vilket den utgör ett undantag (punkt V.2.4.1 sextonde stycket), skattelättnadens tillfälliga karaktär som överlåter "på

myndigheterna att besluta att den skall beviljas vissa företag” (punkt V.2.4.1 sjuttonde stycket) och ”den fullständiga parallelliteten mellan [skatteåtgärden] och Ekimenordningen såväl med avseende på syftet (finansiering av nya investeringar) som geografiskt täckningsområde (provinsen i det ena fallet, regionen i det andra) och... att Ekimenordningen av de spanska myndigheterna betraktas som ett regionalstöd och av dessa anmäls som sådant” (punkt V.2.4.1 artonde stycket).

146 I motsats till vad sökandena har påstått, grundade kommissionen i det ifrågasatta beslutet inte sin bedömning att åtgärden var selektiv på ett konstaterande att den ifrågavarande skatteåtgärden enbart var tillämplig i en del av Spanien, nämligen i Álava. Sökandena kan således inte göra gällande att det ifrågasatta beslutet ifrågasätter Territorio Histórico de Álavas normgivningskompetens såvitt avser antagandet av allmänna skatteåtgärder.

147 Mot bakgrund av de argument som sökandena har anfört finns det anledning att undersöka om de omständigheter som kommissionen faktiskt grundade sig på i det ifrågasatta beslutet leder till slutsatsen att den skattelättnad som infördes genom Norma Foral nr 22/1994 utgör en specifik åtgärd som gynnar ”vissa företag eller viss produktion” i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

— Diputación Forals påstådda utrymme för skönsmässig bedömning

148 Sökandena i mål T-127/99 och T-148/99 har gjort gällande att Diputación Foral de Álava inte har något utrymme för skönsmässig bedömning vare sig avseende valet av företag som kan komma i fråga för skattelättnaden, variationen på förmånens storlek eller skatteåtgärdens tillämpningsperiod. Diputación Foral är skyldig att tillämpa skattelättnaden på ett enhetligt sätt och med automatik efter

att ha säkerställt att det mottagande företaget motsvarar de villkor som föreskrivs i bestämmelserna. Sökandena har med hänvisning till ett intyg från Álavas finansdirektör påpekat att inget företag som uppfyller de föreskrivna villkoren skulle förvägras den omtvistade åtgärden.

- 149 Förstainstansrätten erinrar om att åtgärder som enbart har en allmän räckvidd inte omfattas av artikel 92.1 i fördraget. I rättspraxis har det emellertid redan preciserats att även åtgärder som vid en första anblick är allmänt tillämpliga på företag i viss mån kan vara selektiva och följaktligen anses utgöra åtgärder som är avsedda att gynna vissa företag eller viss produktion. Detta är särskilt fallet när den myndighet som skall tillämpa den allmänna bestämmelsen har ett utrymme för skönsmässig bedömning såvitt avser tillämpningen av rättsakten (domstolens dom av den 26 september 1996 i mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkterna 23 och 24, domen i det ovan i punkt 144 omnämnda målet Ecotrade, punkt 40, och dom av den 17 juni 1999 i mål C-295/97, Piaggio, REG 1999, s. I-3735, punkt 39, samt generaladvokaten La Pergolas förslag till avgörande inför domen i det ovan i punkt 73 omnämnda målet Spanien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2461, punkt 8). I domen i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen (punkterna 23 och 24) ansåg domstolen således att det system som innebar att franska "fonds national de l'emploi" (sysselsättningsfonden) deltog i de sociala åtgärdsplaner som upprättas av företag i kris "riskerar att försätta vissa företag i en bättre ställning än andra och att sålunda uppfylla villkoren för ett stöd" i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget, eftersom fonden i fråga "[i enlighet med bestämmelser angående statens deltagande i sociala åtgärdsplaner har] ett utrymme för skönsmässig bedömning, vilket gör att [den] kan variera det finansiella ingripandet av olika skäl, såsom bland annat vem som kan få bidrag, till vilket belopp det skall uppgå och vilka villkor som gäller för ingripandet".
- 150 Förstainstansrätten konstaterar att enligt bestämmelserna i Norma Foral nr 22/1994 har Diputación Foral de Álava ett visst utrymme för skönsmässig bedömning såvitt avser tillämpningen av skattelättnaden. Det framgår nämligen av Norma Foral nr 22/1994 (se ovan punkt 8) att skattelättnaden motsvarar 45 procent "av det investeringsbelopp som fastställts av Diputación Foral de Álava". Norma Foral nr 22/1994 som tillåter Diputación Foral att fastställa det

stödberättigande investeringsbeloppet, tillåter samtidigt Diputación Foral att variera beloppet avseende den finansiella åtgärden. Det kan dessutom konstateras att enligt lydelsen av Norma Foral nr 22/1994 är Diputación Foral behörig att fastställa ”de tidsfrister och inskränkningar som är tillämpliga i varje enskilt fall”.

- 151 Genom att Diputación Foral har givits ett utrymme för skönsmässig bedömning kan bestämmelserna i Norma Foral nr 22/1994 om skattelättnad medföra att vissa företag ges en fördelaktigare ställning i förhållande till andra företag. Följaktligen skall den ifrågavarande skatteåtgärden anses ha uppfyllt villkoret avseende specifik karaktär.
- 152 Sökandenas argument i målen T-127/99 och T-148/99, att inget företag som uppfyller föreskrivna villkor skulle förvägras skattelättnaden, kan inte godtas. Ett sådant påstående visar nämligen inte att samtliga ansökningar har godkänts av Diputación Foral på samma villkor.
- 153 Sökandena i fråga har tillagt att Diputación Foral de Álavas utrymme för skönsmässig bedömning under alla förhållanden inte kan anses som en behörighet att anta godtyckliga beslut. Godtyckligt handlande av offentliga myndigheter är nämligen förbjudet enligt artikel 9 i den spanska konstitutionen.
- 154 Såsom kommissionen har påpekat, är det inte nödvändigt att undersöka huruvida skattemyndighetens handlande är godtyckligt för att en åtgärd inte skall anses som allmän. Det är tillräckligt att fastställa, såsom har gjorts i det förevarande fallet, att nämnda myndighet har ett utrymme för skönsmässig bedömning som tillåter den att bland annat variera beloppet eller villkoren för att erhålla skatteförmånen i fråga i förhållande till vad som kännetecknar de investeringsprojekt som skall bedömas.

— Det minsta investeringsbeloppet

155 I det ifrågasatta beslutet angav kommissionen följande (punkt V.2.4.1 sextonde stycket):

”[Kommissionen anser] att det minsta investeringsbelopp (2 500 miljoner ESP) som berättigar till skattelättnaden är så högt att det i praktiken begränsar tillämpligheten av åtgärden till sådana investeringar som innefattar en mobilisering av betydande finansiella resurser och att skattelättnaden inte kan berättigas med hänvisning till arten eller funktionen hos det skattesystem från vilket den utgör ett undantag. Det förhållande att endast större investerare kan få tillgång till skattelättnaden gör åtgärden specifik, vilket i sin tur innebär att den skall betraktas som ett statligt stöd enligt artikel 92.1 i fördraget”.

156 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har hävdad att kravet på en minsta investering på 2 500 miljoner ESP är ett objektiva villkor som inte medför någon diskriminering av företag eller ekonomiska sektorer. Sökandena erinrar om att det totala skattetrycket i Baskien är högre än i resten av Spanien. I alla skattesystem förekommer åtgärder som beviljas i enlighet med kvantitativa kriterier. Dessutom har även kommissionen använt kvantitativa kriterier i flera direktiv, rekommendationer och meddelanden på skatteområdet. Att tillämpa kvantitativa kriterier är ett av de mest objektiva sätten för att begränsa tillämpningsområdet för en viss skatteåtgärd. I det förevarande fallet medför kravet avseende investeringsbeloppet inte någon fördel för ett visst företag eller en viss ekonomisk sektor. Kommissionen har inte heller angivit på vilken nivå ett krav av detta slag inte längre anses vara en selektiv omständighet. Om den ifrågasatta åtgärden skulle anses ge större företag fördelar, bör det beaktas att det finns många gemenskapsprogram för stöd till små och medelstora företag, samt att dessa redan omfattas av mindre stränga tillämpningsvillkor såvitt avser bestämmelserna om statligt stöd.

- 157 Förstainstansrätten konstaterar att de baskiska myndigheterna i praktiken har förbehållit företag med betydande finansiella resurser skatteförmånen i fråga genom att begränsa tillämpningen av skattelättnaden till investeringar i nya fasta anläggningstillgångar med ett värde på över 2 500 miljoner ESP. Kommissionen har således med rätta kunnat fastslå att skattelättnaden enligt Norma Foral nr 22/1994 är selektivt tillämplig på "vissa företag" i den meningen som avses i artikel 92.1 i fördraget.
- 158 Även om det antas att det totala skattetrycket i Baskien är högre än i resten av Spanien, föreskriver Norma Foral nr 22/1994 inte desto mindre att skatteförmånen i fråga skall vara förbehållen vissa företag som omfattas av den baskiska skatteordningen.
- 159 Inte heller den omständigheten att skatteordningarna ofta föreskriver förmåner för små och medelstora företag eller att kommissionen ofta använder kvantitativa kriterier i flera direktiv, rekommendationer och meddelanden medför att Norma Foral nr 22/1994, genom att införa en skatteförmån som endast gynnar företag som har betydande finansiella resurser, inte skall anses omfattas av artikel 92.1 i fördraget. Det skall härvid påpekas att selektiva åtgärder till förmån för små och medelstora företag inte heller undgår att kvalificeras som statligt stöd (se gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till små och medelstora företag, EGT C 213, 1996, s. 4).
- 160 Av det ovan anförda framgår att Norma Foral nr 22/1994 angående införandet av en skattelättnad utgör en förmån som gynnar "vissa företag" i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget. Mot denna bakgrund är det inte nödvändigt att pröva huruvida det förhållandet att Norma Foral nr 22/1994 var av tillfällig art och den påstådda parallelliteten mellan skattelättnaden och Ekimenordningen också skulle kunna medföra att den bedömda åtgärden anses ha specifik karaktär.

- 161 Under förutsättning att åtgärden inte är motiverad med hänsyn till skattesystemets art och systematik — vilket skall prövas nedan i punkterna 162—170 — fastslår förstainstansrätten således att den skattelättnad som föreskrivs i Norma Foral nr 22/1994 utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

Skattesystemets art och systematik

- 162 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har gjort gällande att skattelättnaden som införts genom Norma Foral nr 22/1994 är motiverad med hänsyn till skattesystemets art och systematik, eftersom den uppfyller objektiva kriterier som är tillämpliga på ett enhetligt sätt och som syftar till att genomföra det ändamål som dessa skattebestämmelser eftersträvar. Sökandena har i detta hänseende hänvisat till domstolens och förstainstansrättens rättspraxis (domstolens dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 27, svensk specialutgåva, volym 2, s. 321, av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkt 34, och domen i det ovan i punkt 144 omnämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 52) och till kommissionens beslut 96/369/EG av den 13 mars 1996 om skattemässigt stöd i fråga om avskrivning till förmån för tyska lufttrafikföretag (EGT L 146, s. 42).
- 163 Förstainstansrätten erinrar om att även om tillämpningsområdet för skatteåtgärden i fråga fastställs på grundval av objektiva kriterier, är den inte desto mindre av selektiv karaktär (se ovan punkterna 144—161). En selektiv åtgärd kan emellertid, såsom sökandena har påpekat, under vissa omständigheter motiveras med hänsyn till "systemets art och systematik". Om så är fallet omfattas inte åtgärden av artikel 92.1 i fördraget (dom av den 2 juli 1974 i det i föregående punkt omnämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 27, domen i det i föregående punkt omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 34, och domen i det ovan i punkt 144 omnämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 52).
- 164 Det skall påpekas att en motivering som grundas på skattesystemets art och systematik avser sambandet mellan en skatteåtgärd av specifik karaktär och den

inre systematiken i skattesystemet i allmänhet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 162 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 39, och generaladvokaten La Pergolas förslag till avgörande i detta mål, REG 1999, s. I-3675, punkt 8, samt även generaladvokaten Ruiz-Jarabo Colomers förslag till avgörande inför dom av den 19 maj 1999 i mål C-6/97, Italien mot kommissionen, REG 1999, s. I-2981, I-2983, punkt 27). En skatteåtgärd av specifik karaktär som är motiverad med hänsyn till skattesystemets interna systematik — såsom skattesatsens progressivitet, vilken är motiverad med hänsyn till omfördelningsfunktionen — omfattas således inte av artikel 92.1 i fördraget.

- 165 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har gjort gällande att skattelättnaden som avses i artikel 1 d i det ifrågasatta beslutet är en del av det spanska skattesystemets art och systematik. Skattelättnaden har inspirerats av progressivitetsprincipen och principen om en effektiv skatteuppbörd.
- 166 Skattelättnaden som införts genom Norma Foral nr 22/1994 gynnar emellertid enbart företag som har betydande finansiella resurser genom att minsta investeringsbelopp har fastställts till 2 500 miljoner ESP. Åtgärden strider således mot progressivitetsprincipen och omfördelningsprincipen, vilka utgör en del av det spanska skattesystemet. Sökandena i fråga har inte visat på vilket sätt åtgärden i fråga skulle bidra till en effektiv skatteuppbörd.
- 167 För övrigt har sökandena enbart påstått att skattelättnaden har till syfte att gynna den ekonomiska utvecklingen i Baskien, som ligger i den medlemsstat i Europeiska unionen som har den högsta arbetslösheten. De har således åberopat politisk-ekonomiska ändamål som inte är en del av det berörda skattesystemet.
- 168 Om syften som avser skapandet eller bibehållandet av arbetstillfällen därvid inte ansågs utgöra åtgärder av specifik karaktär i enlighet med artikel 92.1 i fördraget,

skulle denna bestämmelse fråntas sin verkan. Statligt stöd beviljas nämligen i en stor del av fallen i syfte att skapa eller bibehålla arbetstillfällen. I enlighet med fast rättspraxis kan det konstateras att det syfte som den ifrågavarande åtgärden avser att uppnå inte får till följd att åtgärden inte skall anses utgöra statligt stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget (domarna i det ovan i punkt 149 omnämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 20, i det ovan i punkt 162 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 25, och i det ovan i punkt 144 omnämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 53).

- 169 Härav följer att sökandenas argument i mål T-127/99 och T-148/99, som grundas på det spanska skattesystemets art och systematik, inte kan godtas.
- 170 Av ovanstående framgår att kommissionen i det ifrågasatta beslutet med rätta har kunnat fastställa att skattelättnaden på 45 procent av investeringsbeloppet utgör ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

Det ifrågavarande stödets påstådda karaktär av befintligt stöd

- 171 Sökandena har gjort gällande att för det fall skattelättnaden enligt Norma Foral nr 22/1994 anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget bör den anses utgöra ett befintligt statligt stöd, eftersom ursprunget till skatteförmånen i fråga redan fanns innan Spanien anslöt sig till Europeiska gemenskapen. Skattelättnaden infördes nämligen genom ett beslut av Juntas Generales de Álava av den 30 juli 1984 och har därefter förlängts genom på varandra följande Normas Forales, nämligen Norma Foral nr 28/1988 av den 18 juli 1988, Norma Foral nr 9/1990 av den 14 februari 1990, Norma Foral nr 18/1993 av den 5 juli 1993 och Norma Foral nr 22/1994 av den 20 december 1994.

- 172 Förstainstansrätten erinrar om att enligt fördraget finns det två olika förfaranden beroende på om det är fråga om befintligt eller nytt stöd. Nya stöd skall enligt artikel 93.3 i fördraget meddelas kommissionen i förväg och de får inte träda i kraft förrän förfarandet har lett till ett slutgiltigt beslut, medan befintliga stöd enligt artikel 93.1 i fördraget rättsenligt kan genomföras så länge som kommissionen inte har förklarat att de är oförenliga med den gemensamma marknaden (domstolens dom av den 15 mars 1994 i mål C-387/92, Banco Exterior de España, REG 1994, s. I-877, punkt 20). Befintliga stöd kan endast i förekommande fall förklaras oförenliga med den gemensamma marknaden genom ett beslut som innebär verkningar för framtiden.
- 173 Enligt fast rättspraxis är befintligt stöd sådant stöd som införts innan fördraget trädde i kraft eller innan den berörda medlemsstaten anslöt sig till Europeiska gemenskapen samt sådant stöd som rättsenligt har verkställts i enlighet med artikel 93.3 i fördraget (domen i det ovan i punkt 149 omnämnda målet Piaggio, punkt 48). I gengäld skall åtgärder som avser att införa eller ändra befintliga stöd anses utgöra nya stöd för vilka skyldighet föreligger enligt artikel 93.3 i fördraget att underrätta kommissionen, och det bör noteras att ändringarna antingen kan gälla befintliga stöd eller inledande projekt som anmälts till kommissionen (domstolens dom av den 9 oktober 1984 i de förenade målen 91/83 och 127/83, Heineken Brouwerijen, REG 1984, s. 3435, punkterna 17 och 18, och av den 9 augusti 1994 i mål C-44/93, Namur-Les assurances du crédit, REG 1994, s. I-3829, punkt 13).
- 174 Det har emellertid inte ifrågasatts att det stöd som avses i artikel 1 d i det ifrågasatta beslutet beviljades på grundval av en rättsakt som antogs vid en tidpunkt då Spanien redan var en medlemsstat, nämligen Norma Foral nr 22/1994 av den 20 december 1994.
- 175 Det skall för övrigt påpekas att i Territorio Histórico de Álava är rättsakterna avseende skattelättnad lagar med en tidsbegränsad tillämplighet. Även om skatteförmånen i Norma Foral nr 22/1994, i enlighet med vad sökandena har påstått, endast utgör en "förlängning" av en skatteåtgärd som infördes redan

år 1984, måste denna inte desto mindre anses som ett nytt stöd på grund av ändringen av det ifrågavarande stödets varaktighet.

- 176 Förstainstansrätten fastställer således att det stöd som avses i artikel 1 d i det ifrågasatta beslutet utgör ett nytt stöd som skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i fördraget och vilket inte kan genomföras innan kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut avseende den berörda åtgärden.
- 177 Av det ovanstående framgår att talan inte kan bifallas på den fjärde delgrunden.

Femte delgrunden: minskningen av beskattningsunderlaget som avses i artikel 1 e i det ifrågasatta beslutet

- 178 I artikel 1 e i det ifrågasatta beslutet konstaterade kommissionen att "minskningen av beskattningsunderlaget för nyetablerade företag i enlighet med artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 [av den 5 juli 1996]" har verkställts av Spanien till förmån för Demesa och att denna förmån skall anses oförenlig med den gemensamma marknaden.
- 179 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har gjort gällande att artikel 1 e i det ifrågasatta beslutet grundas på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Enligt sökandena har Demesa nämligen aldrig erhållit någon minskning av beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996.

- 180 Kommissionen har genmält att bedömningen att minskningen av beskattningsunderlaget i enlighet med artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 utgör ett stöd inte är beroende av huruvida mottagaren av åtgärden verkligen har erhållit den eller inte, utan av om kriterierna i artikel 92 i fördraget är uppfyllda.
- 181 Enligt kommissionen skall genomförandet av ett statligt stöd inte förstås som att mottagarna beviljas detta, utan som antagandet av den lagstiftning som gör det möjligt att bevilja stödet utan någon ytterligare formalitet. Skatteåtgärden som avses i artikel 1 e i det ifrågasatta beslutet utgör således ett rättsstridigt stöd.
- 182 Den omständigheten att sökanden ännu inte har använt rätten att erhålla skatteavdrag förändrar inte, oavsett skälet därtill, det förhållandet att sökanden hade denna rätt från det att verksamheten påbörjades.
- 183 Förstainstansrätten erinrar om att enligt artikel 93.3 i fördraget skall kommissionen underrättas om nya stöd. Enligt denna bestämmelse kan sådana stöd inte genomföras förrän kommissionen slutgiltigt har fastställt att de är förenliga med den gemensamma marknaden.
- 184 I artikel 93.3 i fördraget görs ingen åtskillnad mellan enskilda stöd och allmänna stödprogram.
- 185 Härav följer att när en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighet i en medlemsstat antar lagstiftning och/eller administrativa regler som innehåller ett allmänt stödprogram, måste kommissionen utan undantag underrättas om detta.

- 186 Om den förevarande talan i detta sammanhang allmänt avsåg beslutet angående den påstådda stödordningen enligt artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996, skulle frågan huruvida Demesa eller andra företag verkligen hade erhållit något stöd med tillämpning av denna bestämmelse sakna relevans för bedömningen av om detta stöd är rättsenligt.
- 187 Det ifrågasatta beslutet avser emellertid inte den påstådda stödordningen enligt artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996. Beslutet avser nämligen enbart de enskilda påstådda stöd som Demesa erhöll.
- 188 Kommissionen konstaterade nämligen i beslutsdelen av det ifrågasatta beslutet att Spanien har "beviljat Demesa" olika stödåtgärder (artikel 1 i det ifrågasatta beslutet), bland annat "minskningen av beskattningsunderlaget för nyetablerade företag i enlighet med artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 [av den 5 juli 1996]" (artikel 1 e). Enligt artikel 2 b i det ifrågasatta beslutet skall Spanien vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att "återta de förmåner som [minskningen av beskattningsunderlaget] givit anledning till, vilka olagligen beviljats stödmottagaren".
- 189 I det ifrågasatta beslutet konstateras således att minskningen av beskattningsunderlaget enligt artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 har beviljats Demesa. Detta konstaterande riktar en anmärkning såväl till de spanska myndigheterna, som beviljade ett enskilt stöd i strid med bestämmelserna i fördraget, som till Demesa som mottog ett rättsstridigt stöd, och detta stöd omfattades för övrigt av förpliktelsen som riktades till Spanien i artikel 2.1 b i det ifrågasatta beslutet att återkräva stödet.
- 190 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har ifrågasatt huruvida detta konstaterande är grundat på korrekta faktiska omständigheter.

- 191 Förstainstansrätten konstaterar att det ifrågasatta beslutet inte innehåller någon omständighet som visar att myndigheterna i Álava skulle ha beviljat Demesa en förmån i enlighet med artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996.
- 192 Det kan i detta hänseende påpekas att det framgår av artikel 26.5 i Norma Foral nr 24/1996 (se ovan punkt 10) att för att ett företag skall erhålla en minskning av beskattningsunderlaget måste ansökan göras till skattemyndigheterna. Denna lämnar i enlighet med denna bestämmelse ”i förekommande fall... sitt... godkännande [och detta] godkännande skall bekräftas av Diputación Foral de Álava”.
- 193 Under det administrativa förfarandet bekräftade den baskiska regeringen i en skrivelse, som skickades till kommissionen den 6 mars 1998 genom Spaniens ständiga representation, att ”om Demesa ingav en ansökan skulle minskningen av beskattningsunderlaget enligt artikel 26 i den Norma Foral som avser skatten vara tillämplig på detta företag i enlighet med denna bestämmelse” (förstainstansrättens kursivering).
- 194 Kommissionen har emellertid inte undersökt huruvida Demesa verkligen hade ingivit en ansökan i den mening som avses i artikel 26.5 i Norma Foral nr 24/1996. Den har inte heller kontrollerat om myndigheterna i Álava hade lämnat sitt godkännande enligt denna bestämmelse.
- 195 Under förfarandet vid förstainstansrätten har sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 för övrigt förklarat, utan att detta har bestridits av kommissionen på denna punkt, att vid antagandet av det ifrågasatta beslutet kunde Demesa inte längre beviljas en minskning av beskattningsunderlaget enligt artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996. Sökandena har nämligen i detta hänseende hänvisat till artikel 25 i förordningen om bolagsskatt (Reglamento del Impuesto sobre Sociedades) enligt vilken ett företag som vill erhålla en minskning av beskattningsunderlaget måste ansöka därom inom tre månader från det att verksamheten påbörjades.

- 196 Av det ovanstående framgår att kommissionen har grundat sig på oriktiga omständigheter genom att i det ifrågasatta beslutet konstatera att minskningen av beskattningsunderlaget enligt artikel 26 i Norma Foral nr 24/1996 hade beviljats Demesa.
- 197 Mot denna bakgrund skall artikel 1 e i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i målen T-127/99 och T-148/99. I dessa mål skall även artikel 2.1 b i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras i den del det föreskrivs att Konungariket Spanien av Demesa skall återta de förmåner som följer av det påstådda stöd som avses i artikel 1 e i det ifrågasatta beslutet.

Den sjätte delgrunden: frånvaro av snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna samt bristande motivering avseende dessa punkter

- 198 Denna delgrund har åberopats i mål T-148/99 och, såsom ett åsidosättande av artikel 190 i fördraget, även i mål T-127/99.
- 199 Sökanden i mål T-148/99 har gjort gällande att en åtgärd som inte på ett faktiskt och väsentligt sätt påverkar konkurrensen inte utgör ett otillåtet statligt stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget. Sökanden har härvid åberopat domstolens rättspraxis (domstolens dom av den 25 juni 1970 i mål 47/69, Frankrike mot kommissionen, punkt 16, REG 1970, s. 487; svensk specialutgåva, volym 1, s. 449, domen i det ovan i punkt 142 omnämnda målet Tyskland mot kommissionen, punkt 18, och dom av den 2 februari 1988 i de förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, Van der Kooy, punkt 58, REG 1988, s. 219; svensk specialutgåva, volym 9, s. 305), kommissionens meddelande om försumbart stöd (EGT C 68, 1996, s. 9) och kommissionens skrift Konkurrensrätten i Europeiska

gemenskapen, volym II B, med titeln ”Förklaring till de regler som är tillämpliga på statligt stöd: Situationen år 1996”. Enligt sökanden har kommissionen inte i tillräcklig mån undersökt huruvida de åtgärder som Demesa kommit i åtnjutande av medförde en väsentlig snedvridning av konkurrensen som påverkade handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget. Sökanden i mål T-127/99 anser att kommissionen inte har gjort en konkret prövning av vilken verkan de omtvistade åtgärderna hade på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

200 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har gjort gällande att det ifrågasatta beslutet såvitt avser dessa punkter är otillräckligt motiverat.

201 Förstainstansrätten erinrar om att enligt artikel 92.1 i fördraget är enbart sådant statligt stöd som ”påverkar handeln mellan medlemsstaterna” och som ”snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen” oförenligt med den gemensamma marknaden. Även om det i vissa fall kan framgå av förhållandena under vilka stödet beviljades att stödet är av sådant slag att det kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen, åligger det kommissionen att åtminstone redogöra för dessa omständigheter i skälen i sitt beslut (domstolens dom av den 19 oktober 2000 i de förenade målen C-15/98 och C-105/99, Italien och Sardegna Lines mot kommissionen, REG 2000, s. I-8855, punkt 66, och där angiven rättspraxis).

202 I punkt V.1 i det ifrågasatta beslutet angav kommissionen varför den ansåg att det stöd som Demesa har erhållit påverkade konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Den påpekade inledningsvis att enligt Demesas verksamhetsplan skall detta bolag tillverka 600 000 kombinerade kyl- och frysskåp per år (punkt V.1 första stycket). Kommissionen förklarade att marknaden för kylskåp och frysar är mättad i Västeuropa (punkt V.1 fjärde stycket) och att det finns en överkapacitet på denna marknad som uppskattas till 5 000 000 enheter för år 1997 (punkt V.1 sjätte stycket). Med hänsyn till att Demesa ”senast 1999 [skall] ha en tillverkningskapacitet på 600 000 enheter per år, varav 30 procent skall

säljas på den spanska marknaden och 70 procent på andra marknader ([inledningsvis] Frankrike och Förenade kungariket)" (punkt V.1 första stycket i det ifrågasatta beslutet), och att "det förekommer en betydande gemenskapsintern handel" fastslog kommissionen att "varje stödåtgärd ofrånkomligen [kommer] att påverka denna handel och konkurrens" (punkt V.1 sista stycket i det ifrågasatta beslutet).

- 203 Av detta följer att det ifrågasatta beslutet innehåller en tillräcklig motivering för varför kommissionens ansåg att de ifrågasatta åtgärderna snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Denna del av det ifrågasatta beslutet uppfyller således kraven i artikel 190 i fördraget.
- 204 Vad gäller frågan huruvida kommissionens bedömning av om stöden som Demesa erhöLL snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget, erinrar förstainstansrätten om att det framgår av rättspraxis (domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkterna 11 och 12; svensk specialutgåva, volym 5, s. 303, av den 13 mars 1985 i de förenade målen 296/82 och 318/82, Nederländerna och Leeuwarder Papierwarenfabrik mot kommissionen, REG 1985, s. 809, svensk specialutgåva, volym 8, s. 103, och domen i det ovan i punkt 162 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkterna 47 och 48, samt förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 50 omnämnda målet Vlaams Gewest mot kommissionen, punkterna 48—50) att varje stöd som beviljas ett företag som utövar verksamhet på gemenskapsmarknaden kan medföra en snedvridning av konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- 205 Förstainstansrätten har redan konstaterat att kommissionen med rätta kunde fastslå att Demesa hade erhållit olika statliga stöd. Vidare har det inte ifrågasatts att Demesa i sin verksamhetsplan avsåg att tillverka 600 000 kombinerade kyl- och frysskåp per år. Det har inte heller ifrågasatts att det fanns andra tillverkare av kylskåp och frysskåp på gemenskapsmarknaden och att Demesas verksamhetsplan angav att detta företag skulle exportera en stor del av sin produktion till andra medlemsstater, bland annat Frankrike och Förenade kungariket.

- 206 Vidare innehåller Demesas verksamhetsplan ett påpekande om förekomsten av en "gemenskapsmarknad med ett tillgångsöverskott".
- 207 Mot denna bakgrund kunde kommissionen med rätta fastslå att de stöd som beviljats Demesa "påverkar handeln mellan medlemsstaterna" och "snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen" i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.
- 208 Även om kommissionen i den ovan i punkt 199 omnämnda skriften "Förklaring till de regler som är tillämpliga på statligt stöd" angav att "stödet måste ha en väsentlig påverkan på konkurrensen" för att den skall omfattas av artikel 92.1 i fördraget, har kommissionen inte desto mindre, med hänvisning till det ovan i punkt 199 omnämnda meddelandet om försumbart stöd, fastställt denna gräns till en stödnivå på 100 000 euro, vilken gräns uppenbarligen har överskridits i det förevarande fallet (dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-6857, punkterna 39 till 41).
- 209 Vad avser sökandenas argument i målen T-127/99 och T-148/99, enligt vilket konkurrensen stärktes sedan den nya tillverkaren av kyl- och frysskåp etablerat sig på den spanska marknaden, skall det påpekas att etableringen av ett nytt företag alltid påverkar konkurrensstrukturen. I det förevarande fallet medför emellertid det förhållandet att en ny aktör beviljas olika stöd av de baskiska myndigheterna att konkurrensen snedvrids på den ifrågavarande marknaden.
- 210 Under det skriftliga förfarandet har sökanden i mål T-148/99 uppgivit att dess tillverkning i huvudsak var avsedd för länder utanför gemenskapen, nämligen Nordafrika och Arabstaterna. De stöd som denne beviljades kunde således inte påverka handeln mellan medlemsstaterna eller snedvrída konkurrensen på gemenskapsmarknaden.

- 211 Det framgår emellertid av Demesas verksamhetsplan från september 1996 att avsikten vid den tidpunkten var att företaget skulle exportera 60—65 procent av sin tillverkning, särskilt till Frankrike och Förenade kungariket. Vid förhandlingen uppgav sökanden i mål T-148/99 att exporten hade utvecklats i en annan riktning än vad som ursprungligen hade avsetts i verksamhetsplanen.
- 212 Förstainstansrätten erinrar i detta hänseende om att vid en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG måste gemenskapsrättsaktens lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (domen i det ovan i punkt 126 omnämnda målet Alitalia mot kommissionen, punkt 86).
- 213 Eftersom Demesa överhuvudtaget inte agerade under det administrativa förfarandet, kunde kommissionen i det ifrågasatta beslutet rimligen grunda sig på Demesas verksamhetsplan för att bedöma vilken inverkan de stöd som Demesa beviljades hade på handeln mellan medlemsstaterna och på konkurrensen.
- 214 Under alla förhållanden har sökanden i mål T-148/99 inte ifrågasatt att en stor del av dess tillverkning säljs på den spanska marknaden. Vid förhandlingen framfördes siffran 50—60 procent. Eftersom importen av kyl- och frysskåp utgör 30 procent av den spanska marknaden (enligt Demesas verksamhetsplan), måste Demesas tillverkning ha påverkat möjligheterna för konkurrerande företag som är etablerade i andra medlemsstater att exportera sina produkter till den spanska marknaden. Även om en stor del av Demesas tillverkning är avsedd för länder utanför gemenskapen, konkurrerar Demesa för övrigt direkt med andra företag som är etablerade i gemenskapen såvitt avser export till dessa länder.
- 215 De förmåner som Demesa beviljats kan således påverka handeln inom gemenskapen och snedvrider konkurrensen (se, för ett liknande resonemang, domstolens

dom av den 8 mars 1988 i de förenade målen 62/87 och 72/87, Exécutif régional wallon och Glaverbel mot kommissionen, REG 1988, s. 1573, punkt 13, av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1988, s. 4067, punkt 19, och domen i det ovan i punkt 162 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 47).

- 216 Sökanden i mål T-148/99 har även kritiserat det förhållandet att kommissionen enbart grundade sin undersökning av de ifrågasatta åtgärdernas inverkan på konkurrensen på uppgifter som erhållits av klagandena under det administrativa förfarandet. På grundval av dessa uppgifter ansåg kommissionen i det ifrågasatta beslutet felaktigt att det rådde överkapacitet på den spanska kylskåpsmarknaden. Med hänvisning till en rapport från Master Cadena av den 1 juli 1998 har sökanden i mål T-148/99 gjort gällande att marknaden i själva verket befann sig i en expansiv fas som följde omedelbart efter en allmän kris på marknaden för elektriska hushållsapparater.
- 217 Förstainstansrätten erinrar om att i det förevarande fallet inledde kommissionen en undersökning efter att ha erhållit flera klagomål avseende stöd som beviljats Demesa. Eftersom kommissionen allvarligt tvivlade på att dessa stöd var förenliga med den gemensamma marknaden, inledde kommissionen ett förfarande i enlighet med artikel 93.2 i fördraget i syfte att erhålla all den information som var nödvändig för att anta ett slutgiltigt beslut i ärendet. Eftersom Demesa inte ansåg det vara nödvändigt att lämna synpunkter under det administrativa förfarandet, kan det inte kritisera kommissionen för att den grundade det ifrågasatta beslutet på omständigheter som framgick av den information som lämnades i nämnda klagomål, vilka omständigheter inte motsades av de uppgifter som insamlades efter beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget.
- 218 Beträffande rapporten från Master Cadena kan det konstateras att den enbart innehåller försäljningssiffror för Spanien och att den inte innehåller någon information angående överkapaciteten. Dessutom kan det konstateras att det i Demesas verksamhetsplan nämns såsom en "svag punkt" att det föreligger en "gemenskapsmarknad med ett tillgångsöverskott".

- 219 Även om rapporten från Master Cadena skulle visa att det inte förelåg någon överkapacitet på den marknad där Demesa är verksam — vilket inte är fallet — kan denna situation under alla omständigheter inte påverka kommissionens slutsats att det stöd som Demesa beviljades påverkar handeln i gemenskapen och konkurrensen. Det skall erinras om att ett betydande stöd, såsom i det förevarande fallet, som beviljas ett företag i syfte att det skall kunna påbörja tillverkning av en viss produkt i en medlemsstat får, på en konkurrensutsatt marknad, till följd att möjligheterna minskar för företag som är etablerade i andra medlemsstater att exportera sina produkter till marknaden i den medlemsstaten. Ett sådant stöd kan således påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrیدا konkurrensen (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 215 omnämnda målet Exécutif régional wallon och Glaverbel mot kommissionen, punkt 13, dom av den 13 juli 1988, domen i det ovan i punkt 215 omnämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 19, och domen i det ovan i punkt 162 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 47).
- 220 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har påpekat att Demesa är det enda företag som uteslutande tillverkar kylskåp av typen "no frost". Kommissionen borde ha beaktat denna omständighet i det ifrågasatta beslutet. Sökandena i mål T-129/99 har hävdad att marknaderna för frysskåp och kylskåp utgör olika marknader.
- 221 Även om marknaden för frysskåp är skild från marknaden för kylskåp och Demesa uteslutande tillverkar kylskåp av typen "no frost", har sökandena inte förklarat på vilket sätt dessa omständigheter skulle kunna ändra kommissionens slutsats att de stöd som Demesa beviljats påverkar handeln mellan medlemsstaterna och snedvrیدer konkurrensen. Argumentet kan således inte godtas.
- 222 Sökanden i mål T-148/99 har anfört att kommissionen fullständigt har underlåtit att undersöka marknaden ur ett vertikalt perspektiv. Kommissionen undersökte

inte vilken inverkan de ifrågasatta åtgärderna hade på leverantörer och underleverantörer, samt vilken inverkan nämnda åtgärder hade för konsumenterna av elektriska hushållsapparater.

223 Säsom kommissionen har påpekat, innehåller en kontroll av om ett statligt stöd är förenligt med fördraget emellertid inte någon bedömning av de skäl som eventuellt skulle kunna motivera ett enskilt undantag för ett avtal, ett visst förfarande eller ett konkurrensbegränsande beslut i enlighet med artikel 85.3 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG). Eftersom kommissionen i tillräcklig mån har fastställt att de stöd som Demesa beviljades snedvrider eller hotar att snedvrída (den horisontella) konkurrensen i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget och att de ifrågavarande stöden kan påverka handeln mellan medlemsstaterna, är de utan undantag oförenliga med den gemensamma marknaden.

224 Slutligen har sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 påpekat att kommissionen borde ha undersökt hur marknaden reagerade när Demesa uppträdde på denna marknad och hur marknaden fungerade dessförinnan, i syfte att bedöma verkan av de ifrågavarande åtgärderna.

225 Inte heller detta argument kan godtas. Om kommissionen i sitt beslut var tvungen att påvisa den faktiska verkan av det stöd som redan lämnats skulle detta leda till att de medlemsstater gynnades som betalar ut stöd i strid med anmälningsplikten i artikel 93.3 i fördraget, på bekostnad av dem som i förväg anmäler sina stödåtgärder till kommissionen (domstolens dom av den 14 februari 1990 i mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, punkt 33, REG 1990, s. I-307; svensk specialutgåva, volym 10, s. 303). Kommissionen är följaktligen inte skyldig att göra en aktuell bedömning av den inverkan som verkställda stöd som inte anmälts i förväg har på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna (dom av den 14 februari 1990 i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 33, och i det ovan i punkt 162 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 48).

226 Av det ovanstående framgår att den första grundens sista delgrund inte heller kan godtas.

II — Den andra grunden som avser att principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts

227 För det första, vad avser bidraget som avses i artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet har sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 gjort gällande att beslutet av den 12 december 1996, enligt vilket den allmänna stödordningen Ekimen godkändes i den lydelse som hade anmälts till kommissionen av de nationella myndigheterna, det vill säga den lydelse som det dekret hade som offentliggjordes i *Boletín Oficial del País Vasco*, innebär en särskild garanti för att varje stöd som beviljas enligt denna ordning är förenligt med den gemensamma marknaden. Sökandena har framhållit att kommissionen godkände Ekimenprogrammet kort tid innan Demesa etablerade sig i Álava.

228 Förstainstansrätten erinrar om att när kommissionen har att ta ställning till en enskild stödåtgärd beträffande vilken det påstås att den har beviljats i enlighet med en tidigare godkänd stödordning, får kommissionen inte utan vidare granska den direkt i förhållande till fördraget. Den skall, innan den inleder ett förfarande, först enbart kontrollera att stödet omfattas av den allmänna stödordningen och uppfyller villkoren som fastställts i beslutet att godkänna denna. Om kommissionen inte gick till väga på det sättet skulle den vid granskningen av varje enskild stödåtgärd kunna ändra sitt beslut om godkännande av stödordningen, vilket redan förutsätter en granskning i förhållande till artikel 92 i fördraget. Principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen skulle då äventyras utifrån såväl medlemsstaternas som de ekonomiska aktörernas synvinkel, eftersom enskilda stödåtgärder som fullt ut överensstämmer med beslutet om godkännande av stödordningen när som helst skulle kunna ifrågasättas av kommissionen (domstolens dom av den 5 oktober 1994 i mål C-47/91, Italien mot kommissionen, punkt 24, REG 1994, s. I-4635, svensk specialutgåva, volym 16, s. 145, och förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-442/93, AAC m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1329, punkt 86).

- 229 Kommissionen konstaterade emellertid med rätta att enskilda stödåtgärder som beviljades enligt Ekimenprogrammet inte fullständigt omfattades av beslutet av den 12 december 1996 om godkännande av denna stödordning (se ovan punkt 127). Under dessa omständigheter kunde kommissionen utan att åsidosätta principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen konstatera att det bidrag som beviljats enligt Ekimenprogrammet utgjorde ett nytt stöd till den del det överskred den högsta nivå som fastställts i godkännandebeslutet (se, för ett liknande resonemang, domen i det i ovanstående punkt omnämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 26).
- 230 Sökandena kan inte med fog påstå att beslutet av den 12 december 1996 om godkännande av Ekimenprogrammet och det ifrågasatta beslutet grundas på en felaktig tolkning av Ekimendekretet. Kommissionens tolkning av dekretet i de två besluten är nämligen förenlig med dekrets ordalydelse och anda (se ovan punkterna 118—124).
- 231 Slutligen måste det konstateras att sökandena inte har anfört någon omständighet som visar att kommissionen har lämnat sökandena tydliga försäkringar som skulle ha kunnat väcka grundade förhoppningar om att stödslaget som inte omfattades av beslutet av den 12 december 1996 om godkännande av Ekimenprogrammet var förenligt med den gemensamma marknaden (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 31 mars 1998 i mål T-129/96, Preussag Stahl mot kommissionen, REG 1998, s. II-609, punkt 78).
- 232 Av det ovanstående framgår att det första argumentet inte kan godtas.
- 233 För det andra, vad avser skattelättnaden har sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 anfört att kommissionen den 10 maj 1993 antog beslut 93/337/EEG om ett system med skatteförmåner för investeringar i Baskien (EGT L 134, s. 25) och bland annat om Norma Foral nr 28/1988, i vilket den angav att vissa skatteförmåner som anges i nämnda Norma Foral, särskilt en skattelättnad för

genomförda investeringar, utgör stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden på grund av att de strider mot artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse). De bestämmelser som var nödvändiga för att anpassa den regionala lagstiftningen till beslut 93/337 antogs och kommissionen delgav officiellt de spanska myndigheterna i en skrivelse av den 3 februari 1995 sitt godkännande av den antagna lösningen. Eftersom stöden inte längre var oförenliga med den gemensamma marknaden, ansåg både de spanska myndigheterna och kommissionen att problemet med dessa statliga stöd var löst. Nämnda sökande påstår av denna anledning att kommissionen varken inledde något förfarande avseende statliga stöd eller framförde någon invändning mot liknande skattebestämmelser som därefter antogs. Enligt nämnda sökande innebär det att kommissionen har framkallat berättigade förväntningar hos Demesa och hos varje ekonomisk aktör som omfattas av den berörda regionala lagstiftningen, enligt vilken de skatteåtgärder som antogs av Diputación Foral de Álava hade godkänts av kommissionen i så motto att stöden inte längre stred mot artikel 52 i fördraget.

- 234 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att även om kommissionens skrivelse av den 3 februari 1995 skall tolkas på så sätt att den innehöll ett konstaterande av att Norma Foral nr 28/1988 därefter var förenlig med den gemensamma marknaden, infördes skattelättnaden som avses i artikel 1 d i det ifrågasatta beslutet inte genom nämnda Norma Foral och omfattas således inte av beslut 93/337 eller av skrivelsen av den 3 februari 1995. Skattelättnaden i det ifrågasatta beslutet infördes nämligen genom Norma Foral nr 22/1994. Denna skattelättnad utgör således ett nytt stöd som skulle ha anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 93.3 i fördraget (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 173 omnämnda målet *Namur-Les assurances du crédit*, punkt 13).
- 235 Det har emellertid inte ifrågasatts att skattelättnaden som avses i det ifrågasatta beslutet infördes utan någon föregående anmälan i strid med artikel 93.3 i fördraget.
- 236 Dessa konstateranden räcker för att avfärda det förevarande argumentet. Det framgår av fast rättspraxis att för att det skall anses föreligga berättigade

förväntningar måste stödet i princip ha beviljats med iakttagande av bestämmelserna i artikel 93 i fördraget, vilket inte har skett i förevarande fall. En ekonomisk aktör och en omsorgsfull regional myndighet skall nämligen normalt ha möjlighet att säkerställa att detta förfarande har följts (domstolens dom av den 20 september 1990 i mål C-5/89, kommissionen mot Tyskland, punkt 17, REG 1990, s. I-3437, svensk specialutgåva, volym 10, s. 499, och förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i de förenade målen T-126/96 och T-127/96, BFM och EFIM mot kommissionen, REG 1998, s. II-3437, punkt 69).

237 I fullständighetens intresse måste det även konstateras att sökandena som anfört det förevarande argumentet har gjort en felaktig tolkning av beslut 93/337. I detta beslut ansåg nämligen kommissionen att stöden i fråga var oförenliga med den gemensamma marknaden inte enbart på grund av att de stred mot artikel 52 i fördraget utan även på grund av att de stred mot olika riktlinjer avseende stöd, särskilt riktlinjerna för regionalstöd, riktlinjerna för stöd till vissa sektorer, riktlinjerna för stöd till små och medelstora företag och riktlinjerna för kumulation av stöd (punkt V i beslut 93/337). Beträffande skrivelsen av den 3 februari 1995 kan det konstateras att kommissionen i denna enbart beaktade den omständigheten att den ifrågavarande skatteordningen inte längre stred mot artikel 52 i fördraget utan att därvid uttala sig om huruvida stödordningen i fråga följde de riktlinjer avseende stöd som nämns i beslut 93/337.

238 Av detta följer att kommissionen inte kunde framkalla berättigade förväntningar hos sökandena på att skattelättnaden som införts genom Norma Foral nr 22/1994 skulle anses förenlig med den gemensamma marknaden även om det skulle visa sig att den motsvarade den skattelättnad som införts genom den skatteåtgärd som avsågs i kommissionens beslut 93/337 och dess skrivelse av den 3 februari 1995.

239 Talan kan således inte bifallas på den andra grunden.

III — *Den tredje grunden som avser att artikel 190 i fördraget har åsidosatts*

- 240 Sökandena i målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99 har hävdats att bedömningen enligt artikel 92.1 i fördraget avseende de olika åtgärder som avses i skälen i det ifrågasatta beslutet inte har givits en tillräcklig motivering.
- 241 Inledningsvis skall det erinras om att den motivering som krävs enligt artikel 190 i fördraget skall vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen skall klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden i syfte att försvara sina rättigheter och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Av denna rättspraxis framgår vidare att det inte kan krävas att skälen i en rättsakt innehåller alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter, eftersom frågan huruvida en rättsakt uppfyller kraven i artikel 190 i fördraget skall bedömas mot bakgrund av dess lydelse, dess sammanhang och samtliga rättsliga bestämmelser som omfattar det berörda området (domstolens dom av den 29 februari 1996 i mål C-56/93, Belgien mot kommissionen, REG 1996, s. I-723, punkt 86 och där nämnd rättspraxis).
- 242 Då denna princip tillämpas på kvalificeringen av en stödåtgärd innebär motiveringsskyldigheten att kommissionen skall ange skälen till att den anser att åtgärden i fråga omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.1 i fördraget (förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 50 omnämnda målet Vlaams Gewest mot kommissionen, punkt 64, av den 30 april 1998 i mål T-16/96, Cityflyer Express mot kommissionen, REG 1998, s. II-757, punkt 66, och det ovan i punkt 144 omnämnda målet CETM mot kommissionen, punkt 59).
- 243 För det första har sökandena i målen T-129/99 och T-148/99 gjort gällande att det ifrågasatta beslutet inte innehåller någon definition av den marknad som berörs av det statliga stöd som i vederbörlig ordning har beviljats Demesa. I det

ifrågasatta beslutet anges inte om den berörda marknaden är marknaden för elektriska hushållsapparater i allmänhet, vitvaror, kylskåp eller någon annan marknad. Sökandena i mål T-148/99 har tillagt att definitionen av den berörda marknaden är ett nödvändigt villkor för bedömningen av vilken inverkan en åtgärd som kan anses utgöra statligt stöd har på konkurrensen.

244 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har påpekat att Demesa är det enda företag som uteslutande tillverkar kylskåp av typen ”no frost”. I det ifrågasatta beslutet har denna omständighet emellertid inte beaktats. Sökandena i mål T-129/99 har hävdats att marknaden för frysskåp är skild från marknaden för kylskåp.

245 Förstainstansrätten konstaterar att det framgår av skälen i det ifrågasatta beslutet (punkt V.1) att kommissionen har definierat marknaden för kyl- och frysskåp i Europa som den relevanta marknaden. Det rör sig om en enda marknad, eftersom ”hushållen tenderar att ersätta sina separata kylar och frysar med kombinerade enheter (kyl- och frysskåp)” (punkt V.1 fjärde stycket i det ifrågasatta beslutet). Punkt V.1 i det ifrågasatta beslutet innehåller en detaljerad beskrivning av den ifrågasatta marknaden och uppfyller således kraven i artikel 190 i fördraget.

246 För det andra har sökanden i mål T-127/99 gjort gällande att kommissionen i det ifrågasatta beslutet angav de omständigheter som gjorde att den ansåg att de skatteåtgärder som avses i artikel 1 d och 1 e var selektiva. I det ifrågasatta beslutet angavs inte huruvida samtliga omständigheter som anförts beträffande skattelättnaden respektive minskningen av beskattningsunderlaget bidrog till att dessa åtgärder hade selektiv karaktär eller huruvida enbart en av dessa omständigheter var tillräcklig för att de skulle anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i fördraget.

- 247 Inte heller detta argument kan godtas. Det framgår nämligen av det ifrågasatta beslutet (punkt V.2.4.1 tolfte till artonde styckena och punkt V.2.4.2 sextonde och sjuttonde styckena) att en omständighet som innebär att åtgärden har selektiv karaktär är tillräcklig för att den inte skall anses utgöra en allmän åtgärd.
- 248 För det tredje har sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 hävdade att kommissionens påståenden, att de omtvistade skatteåtgärderna inte är motive-
rade med hänsyn till skattesystemets art och systematik, inte har givits en tillräcklig motivering.
- 249 Förstainstansrätten konstaterar i detta hänseende att kommissionen i punkt V.2.4.2 sjuttonde stycket i det ifrågasatta beslutet har förklarat att eftersom en selektiv skatteåtgärd avser att uppfylla ett industripolitiskt ändamål, kan en sådan åtgärd inte anses förenlig med det ifrågavarande skattesystemets art och systematik. Skälen i beslutet har således givit sökandena möjlighet att förstå varför kommissionen ansåg att de skatteåtgärder som avses i det ifrågasatta beslutet inte var motiverade med hänsyn till det ifrågavarande skattesystemets art och systematik.
- 250 Vidare utgör, såsom kommissionen har påpekat, ett berättigande på grund av det ifrågavarande skattesystemets art och systematik ett undantag från principen om förbud mot statliga stöd och måste följaktligen tolkas restriktivt. Eftersom de spanska myndigheterna under det administrativa förfarandet inte anförde något argument som avsåg att de omtvistade åtgärderna skulle vara förenliga med principerna för det berörda skattesystemet, är kommissionen inte skyldig att motivera sitt beslut såvitt avser denna punkt (se, för ett liknande resonemang, generaladvokaten Ruiz-Jarabo Colomers förslag till avgörande inför domen av den 19 maj 1999 i det ovan i punkt 164 omnämnda målet Italien mot kommissionen, punkt 27).

- 251 Inte heller detta sista argument kan således godtas.
- 252 Av det föregående framgår att talan inte kan bifallas på den tredje grunden.

IV — *Den fjärde grunden som avser att rätten till försvar har åsidosatts*

- 253 Sökandena i mål T-148/99 har påpekat att även om ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget inte är ett förfarande som kan leda till sanktionsåtgärder, kan det inte desto mindre få negativa ekonomiska följder för de företag som har mottagit stöden i fråga. Sökanden har med hänvisning till rättspraxis (domstolens dom av den 13 februari 1979 i mål 85/76, Hoffmann-La Roche mot kommissionen, REG 1979, s. 461, svensk specialutgåva, volym 4, s. 315, och av den 29 juni 1994 i mål C-135/92, Fiskano mot kommissionen, REG 1994, s. I-2885, samt förstainstansrättens dom av den 6 december 1994 i mål T-450/93, Lisrestal mot kommissionen, REG 1994, s. II-1177, och av den 19 juni 1997 i mål T-260/94, Air Inter mot kommissionen, REG 1997, s. II-997) hävdade att kommissionen borde ha underrättat denne om att den inlett ett förfarande enligt artikel 93.2 i fördraget och att kommissionen borde ha fastställt en frist inom vilken sökanden i god tid kunde yttra sig beträffande de faktiska omständigheter som beaktades och de omständigheter som åberopades, samt beträffande de handlingar som kommissionen lade till grund för sina argument om att gemenskapsrätten hade åsidosatts. Sökanden anser även att denne borde ha beviljats en särskild förhandling.
- 254 Förstainstansrätten erinrar i detta avseende om att det administrativa förfarandet avseende statliga stöd enbart riktar sig till den berörda medlemsstaten. I det förevarande fallet är Spanien mottagare av det ifrågasatta beslutet och det har inte ifrågasatts att dess rätt till försvar iaktogs under det administrativa förfarandet.

- 255 Stödmottagaren, såsom sökanden i mål T-148/99, anses vara "berörd part" i den mening som avses i artikel 93.2 i fördraget vid ett administrativt förfarande avseende statligt stöd. "Berörda parter" har inte den rätt som har åberopats under denna grund. Berörda parter kan inte göra gällande samma rätt till försvar som de personer kan åberopa mot vilka förfarandet har inletts, utan de har enbart en rätt att delta i det administrativa förfarandet (förstainstansrättens dom av den 25 juni 1998 i de förenade målen T-371/94 och T-394/94, British Airways m.fl. och British Midland Airways mot kommissionen, REG 1998, s. II-2405, punkterna 60 och 61). Berörda parter har i detta hänseende en rätt enligt artikel 93.2 i fördraget att yttra sig under den undersökningsfas som avses i bestämmelsen.
- 256 Det är emellertid ostridigt att kommissionen i två meddelanden som har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (se ovan punkterna 25 och 27) har anmodat "berörda parter" att inkomma med yttranden avseende de åtgärder som avses i det ifrågasatta beslutet.
- 257 Även om sökanden i mål T-148/99 inte har agerat med anledning av dessa meddelanden, kan det konstateras att denne har anmodats, liksom övriga berörda parter, att inkomma med yttranden inom ramen för det administrativa förfarandet. De processuella rättigheter som sökanden i mål T-148/99 har enligt artikel 93.2 i fördraget har således iakttagits.
- 258 Sökanden i mål T-129/99 har gjort gällande att dess rätt till försvar åsidosatts på grund av att kommissionen under det administrativa förfarandet inte lämnade någon hänvisning till att artikel 7 d i Ekimendekretet eventuellt hade åsidosatts.
- 259 Det skall erinras om att kommissionen i det ifrågasatta beslutet ansåg att den utrustning som hade överlåtits av Demesa till tredje man enligt artikel 7 d i Ekimendekretet inte gav rätt till något bidrag enligt detta dekret (punkt V.2.3 sista stycket i det ifrågasatta beslutet).

- 260 Eftersom förstainstansrätten redan har konstaterat att artikel 1 c i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras i den del den undantar denna utrustning från de stödberättigande kostnaderna enligt stödprogrammet Ekimen (se ovan punkt 138), saknar detta argument föremål.
- 261 Av det föregående framgår att talan inte kan bifallas på den fjärde grunden.

V — Den femte grunden som avser att artikel 92.3 i fördraget har åsidosatts

- 262 För det första har sökandena i mål T-129/99 hävdat att kommissionen felaktigt har vägrat att bedöma de stödåtgärder som avses i artikel 1 a—1 c i det ifrågasatta beslutet såsom regionalstöd i den mening som avses i artikel 92.3 c i fördraget. Sökandena har påpekat att den högsta tillåtna stödnivån i Baskien är 25 procent nettobidragsekvivalenter (punkt II.3 tredje stycket i det ifrågasatta beslutet). Bidraget på 25 procent bruttobidragsekvivalenter som beviljades Demesa motsvarar en stödnivå på 18,76 procent nettobidragsekvivalenter (punkt II.4 sjätte stycket i det ifrågasatta beslutet). Mot denna bakgrund motsvarar bidraget på 20 procent bruttobidragsekvivalenter, som kommissionen godkänt inom ramen för Ekimenprogrammet, ett bidrag på 15 procent nettobidragsekvivalenter, vilket medför att beviljandet av ett tilläggsbidrag på 10 procent nettobidragsekvivalenter borde ha godkänts i enlighet med artikel 92.3 c i fördraget.
- 263 Förstainstansrätten konstaterar att kommissionen i det ifrågasatta beslutet medgav att "kommunen Vitoria-Gasteiz [är] belägen i en region som omfattas av sådant regionalt stöd som avses i [artikel 92.3 c i fördraget]. Stödtaket i Baskien är 25 procent nettobidragsekvivalenter (35 procent när det gäller små och medelstora företag)" (s. 20 andra stycket i det ifrågasatta beslutet).

- 264 Stödtaket på 25 procent nettobidragsekvivalenter som kommissionen har fastställt för Baskien innebär emellertid endast att kommissionen är tvungen att fatta ett gynnande beslut beträffande de baskiska regionalstöd som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.3 a eller c i fördraget och som inte överskrider det fastställda taket. Det innebär emellertid inte att varje enskilt stöd som beviljas i Baskien och som inte överskrider taket automatiskt är förenligt med den gemensamma marknaden.
- 265 Det skall påpekas att den enda regionala stödordning som har godkänts av kommissionen och enligt vilken Demesa har beviljats stöd i det förevarande fallet är den stödordning som införts genom Ekimendekretet. En del av det bidrag som beviljats Demesa enligt detta dekret "har karaktär av nytt stöd, eftersom det inte omfattas av en redan godkänd stödordning" (punkt V.2.3 fjortonde stycket i det ifrågasatta beslutet). De andra stöden som avses i det ifrågasatta beslutet omfattas inte av något allmänt regionalt stödprogram som godkänts av kommissionen.
- 266 Mot denna bakgrund har kommissionen i det ifrågasatta beslutet med rätta kunnat konstatera (s. 20 tredje och fjärde styckena) att de stöd vars förenlighet med den gemensamma marknaden prövades av kommissionen hade beviljats för särskilda ändamål.
- 267 Att ett stöd beviljats för särskilda ändamål innebär inte att detta stöd inte kan anses vara ett regionalt stöd enligt artikel 92.3 a eller c i fördraget (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92—C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 49).
- 268 I detta hänseende kan det konstateras att sökandena i mål T-129/99 inte har påstått att undantaget i artikel 92.3 a i fördraget borde ha tillämpats på det stöd

som beviljats Demesa. Enligt dessa sökande hade kommissionen felaktigt vägrat att kvalificera stöden i fråga som regionalstöd som omfattas av artikel 92.3 c i fördraget.

269 I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen av olika skäl att de stöd som beviljats Demesa inte kunde anses utgöra sådant regionalstöd som uppfyller villkoren i artikel 92.3 c i fördraget. Den konstaterade först att det förelåg en överkapacitet på gemenskapsnivå inom kyl- och frysskåpssektorn, vilken har lett till omstruktureringar som i sin tur har lett till kapacitetsminskningar eller produktionsomflyttningar med stora förluster av arbetstillfällen inom gemenskapen som följd. De stöd som beviljats Demesa bidrog således till att förvärra situationen (s. 20 femte stycket i det ifrågasatta beslutet). Mot bakgrund av detta ekonomiska sammanhang ansåg kommissionen att de ifrågavarande stöden varken kunde resultera i att arbetstillfällen skapas på gemenskapsnivå, vare sig i Spanien eller ens i Baskien, eller medföra några andra ekonomiska fördelar (s. 20 sjätte stycket i det ifrågasatta beslutet). Kommissionen tillade att "[d]et faktum att man under 1998 kunde observera en viss positiv utveckling av efterfrågan på gemenskapsmarknaden ändrar på intet sätt det faktum att industrin fortfarande, genom omfattande sysselsättningsminskningar... håller på att anpassa sig till den rådande överkapaciteten i gemenskapen" (s. 20 sjätte stycket i det ifrågasatta beslutet). Kommissionen hänvisade till att man inom MCC-koncernen, som har verksamhet i Baskien, lade ner kylskåpstillverkningen med förlust av 120 arbetstillfällen som följd på grund av det dåliga konjunkturläget (s. 20 sjätte stycket i det ifrågasatta beslutet).

270 Sökandena i mål T-129/99 har emellertid ifrågasatt kommissionens bedömning i det ifrågasatta beslutet på denna punkt, vilken även utgjorde grund för dess konstaterande att stöden var oförenliga med den gemensamma marknaden. För det första visade den bedömning av den spanska delen av sektorn för elektriska hushållsapparater som gjorts i rapporten av Master Cadena, som är den främste distributören inom denna sektor i Spanien, att marknaden för konsumtionsvaror med lång hållbarhet ökade med 5 procent under år 1997 jämfört med år 1996. Marknaden för vitvaror ökade med 5,1 procent och marknaden för kyl- och

frysskåp ökade med 3,8 procent. Demesas etablering på den spanska marknaden kunde således utan svårighet absorberas av denna marknad. För det andra visade en mängd uppgifter som ingivits till kommissionen angående kylskåpssektorn att den europeiska marknaden, förutom Tyskland och Österrike, mellan år 1996 och 1997 uppvisade en betydande tillväxt på cirka 10 procent i en majoritet av de europeiska länderna, och till och med högre tillväxt i Nederländerna, Förenade kungariket, Spanien och Norge. Den genomsnittliga årliga tillväxten för kylskåpsmarknaden var 1,7 procent. Marknaden expanderade väsentligt i Skandinavien och i Östeuropa. Kylskåpstillverkningen ökade i Spanien med 10 procent mellan åren 1995 och 1997.

- 271 Dessa uppgifter överensstämmer med Eurostats uppgifter och bekräftar att tillverkningen av kombinerade kylskåp ökade betydligt i Spanien. Enligt en bedömning som gjorts av tidskriften "Consumer Europe" skulle för övrigt försäljningen till konsument av kylskåp öka med 10 procent mellan åren 1996 och 2001.
- 272 Mot bakgrund av dessa omständigheter anser sökandena i mål T-129/99 att Demesas investering är gynnsam för Baskien, som lider av svåra strukturproblem i fråga om sysselsättning och företagets konkurrenskraft, och att de förmåner som beviljats detta företag inte påverkar handeln inom gemenskapen på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset i den mening som avses i artikel 92.3 c i fördraget. De stöd som beviljats Demesa borde således förklaras vara förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med denna bestämmelse.
- 273 Förstainstansrätten erinrar i detta hänseende om att domstolsprövningen av ett beslut angående ett stöds förenlighet med den gemensamma marknaden, vilket förutsätter en komplicerad ekonomisk bedömning, endast skall avse en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det

inte förekommit maktmissbruk. Förstainstansrätten får i synnerhet inte ersätta den ekonomiska bedömning som gjorts av den som antagit beslutet med sin egen bedömning (domen av den 29 februari 1996 i det ovan i punkt 241 omnämnda målet Belgien mot kommissionen, punkt 11, och förstainstansrättens dom av den 12 december 1996 i mål T-380/94, AIUFFASS och AKT mot kommissionen, REG 1996, s. II-2169, punkt 56).

274 Förstainstansrätten konstaterar att kommissionen grundade de påståenden som återgivits ovan i punkt 269 på de handlingar som samtliga omnämns i det ifrågasatta beslutet (punkt V.1). Sökandena har inte påstått att kommissionen skulle ha missuppfattat innehållet i dessa handlingar.

275 Vidare konstateras att ingen omständighet som har anförts av sökandena i mål T-129/99 motsäger kommissionens påstående att marknaden för kyl- och frysskåp i gemenskapen kännetecknas av överkapacitet. För det första måste det erinras om att överkapaciteten på marknaden bekräftas av Demesas verksamhetsplan (se ovan punkt 218). För det andra innebär ett konstaterande av att försäljningen på marknaden har ökat inte nödvändigtvis att det inte längre föreligger någon överkapacitet i Europa. Kommissionen konstaterade även i det ifrågasatta beslutet att det ”faktum att man under 1998 kunde observera en viss positiv utveckling av efterfrågan på gemenskapsmarknaden ändrar på intet sätt det faktum att industrin fortfarande, genom omfattande sysselsättningsminskningar... håller på att anpassa sig till den rådande överkapaciteten i gemenskapen” (s. 20 sjätte stycket i det ifrågasatta beslutet).

276 Dessa sökande har inte ifrågasatt de sysselsättningsminskningar som drabbat denna sektor.

277 Förstainstansrätten konstaterar således att de påståenden som anförts av sökandena i mål T-129/99 inte visar att kommissionen skulle ha gjort en

uppenbart oriktig bedömning genom att anse att det betydande stöd som beviljats Demesa i samband med etablerandet av ny tillverkningskapacitet på marknaden för kyl- och frysskåp var oförenligt med den gemensamma marknaden.

278 Talan kan således inte bifallas på den femte grunden.

Begäran om att de handlingar som rör antagandet av det ifrågasatta beslutet skall företes

279 Sökandena i målen T-127/99 och T-148/99 har yrkat att kommissionen skall förpliktas att förete de interna handlingar som rör antagandet av det ifrågasatta beslutet. I mål T-129/99 har sökandena yrkat att samtliga handlingar i ärendet som rör det ifrågasatta beslutet skall lämnas ut.

280 Det måste emellertid konstateras att sökandena inte har anfört någon uppgift som visar att de handlingar som begärts utlämnade skulle vara till nytta för deras argumentation eller för en kontroll av det ifrågasatta beslutets rättsenlighet.

281 Mot denna bakgrund skall begäran om företeende av handlingar avslås (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 242 omnämnda målet Cityflyer Express mot kommissionen, punkterna 102—106).

Rättegångskostnader

- 282 Om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, kan rätten enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna besluta att kostnaderna skall delas eller att vardera parten skall bära sin kostnad. Eftersom sökandena och kommissionen delvis har tappat målet skall vardera parten bära sin rättegångskostnad.
- 283 Enligt artikel 87.4 sista stycket i rättegångsreglerna skall intervenienterna bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(tredje avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) I mål T-129/99 skall talan avvisas i den del den avser ogiltigförklaring av artikel 1 d och 1 e i kommissionens beslut 1999/718/EG av den

24 februari 1999 om statligt stöd som Spanien beviljat Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) samt av artikel 2.1 b i samma beslut.

- 2) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 1 a i beslut 1999/718 ogiltigförklaras.

- 3) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 1 b i beslut 1999/718 ogiltigförklaras.

- 4) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 1 c i beslut 1999/718 ogiltigförklaras i den del den tillverkningsutrustning som värderats till 1 803 036,31 euro inte ansågs ingå i de stödberättigande kostnaderna enligt stödordningen Ekimen.

- 5) I målen T-127/99 och T-148/99 skall artikel 1 e i beslut 1999/718 ogiltigförklaras.

- 6) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 2.1 a i beslut 1999/718 ogiltigförklaras i den del den hänvisar till artikel 1 a och 1 b i samma beslut och i den del det föreskrivs att Konungariket Spanien av Demesa skall återkräva de stöd som omfattas av den del av artikel 1 c i samma beslut som delvis har ogiltigförklarats.

- 7) I mål T-127/99 och T-148/99 skall artikel 2.1 b i beslut 1999/718 ogiltigförklaras i den del den hänvisar till artikel 1 e i samma beslut.
- 8) Talan ogillas i övrigt.
- 9) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Azizi

Lenaerts

Tiili

Moura Ramos

Jaeger

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 mars 2002.

H. Jung

M. Jaeger

Justitiesekreterare

Ordförande